

அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் ANNA CENTENARY LIBRARY

DIRECTORATE OF PUBLIC LIBRARIES SCHOOL EDUCATION DEPARTMENT

<https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/36-%E0%AE%85%E0%AE%AE%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AE%B5%E0%AF%88%E0%AE%AF%E0%AE%BE--1872>

செந்தமிழ்சிற்பிகள் அ மாதவையா (1872 - 1925)

அறிமுகம்

அ. மாதவையர், திருநெல்வேலி அருகே உள்ள பெருங்குளம் என்ற கிராமத்தில் 1872-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 16-ந் தேதி பிறந்தவர். ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர். தமிழின் ஒரு முன்னோடி எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர், இதழாளர், எழுத்தின் மூலம் சமூக சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதில் நம்பிக்கை உடையவர்.

தமிழ்ப் பணி

1914 ஆம் ஆண்டில் 'இந்திய கும்மி' என்ற கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றார் மாதவையா. இப்போட்டியில் சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் பங்கு கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது .

மாதவையர தனது இருபதாம் அகவையாலைய பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதும் பழக்கம் கொண்டிருந்தார்.

1924-ல் பஞ்சாமிருதம் என்ற பத்திரிகையை நடத்தி வந்தார். அதில் தமிழில் சில கட்டுரைகள், கருத்துக்கள், போன்றவற்றை 1924 முதல் 1925 வரை வெளியிட்டு வந்தார் .

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் செனட் உறுப்பினராக மாதவையா 1925 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 ஆம் தேதி தேர்வு செய்யப்பட்டார். அப்போது தமிழைக் கட்டாய பாடமாக இளங்கலை (B.A) பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொற்பொழிவினை நிகழ்த்தினார். சொற்பொழிவின் பொழுதே கீழே விழுந்து மரணமடைந்தார்.

படைப்பு

நண்பரான சி. வி .சுவாமிநாதையர் என்பவர் 1892 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய விவேக சிந்தாமணி என்ற பத்திரிகையில் இவர் எழுதிய 'சாவித்திரியின் கதை' என்ற தொடர் 1903 ஆம் ஆண்டு 'முத்துமீனாக்ஷி' என்ற பெயரில் நாவலாக வெளிவந்தது.

1898 ஆம் ஆண்டு 'பத்மாவதி சரித்திரம்' என்ற நாவலின் முதற்பகுதியும், 1899 ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் பகுதியும் மாதவையாவால் எழுதப்பட்டது. மூன்றாம் பகுதியினை எழுதத் தொடங்கி, முழுமையடையாத தருணத்தில் மாதவையர் மரணமடைந்தார்.

பத்மாவதி சரித்திரம், முத்துமீனாட்சி, விஜயமார்த்தாண்டம் ஆகிய மூன்று நாவல்கள் தமிழிலும், Thillai Govindan, Satyananda, The story of Ramanyana உள்ளிட்ட எட்டு ஆங்கில நாவல்களும் ,இரண்டு சிறுகதைகளும், திருமலை சேதுபதி, மணிமேகலை துறவு, ராஜமார்த்தாண்டம், பாரிஸ்டர் பஞ்சநதம் ஆகிய நான்கு நாடக இலக்கியங்களும், பொது தர்ம சத்கீத மஞ்சரி உள்ளிட்ட பல கவிதைகளும் , கட்டுரைகளும் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆங்கிலத்தில் 1892 முதல் 1910 வரை, மாதவையா எழுதிய பதினாறு கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் சென்னை கிருத்துவக் கல்லூரியின் கல்லூரி இதழில் வெளிவந்தன.

ஊமாழாபயரபபு

குசிகர் குட்டி கதைகள் (ஆங்கிலத்திலிருந்து அ. மாதவையாவால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டவை) (1924).

உதயலன் என்னும் கொற்கைச் சிங்களவன் (ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய 'ஒத்தெல்லோ எனும் வெனிசு மோரியன்' நாடகத்தின் தமிழாக்கம்) (1903)

அ.மாதவையா

(1872 - 1925)

நாவலாசிரியர், சிறுகதையாசிரியர், பத்திரிகையாசிரியர்

பிறப்பு : 1872 (பெருங்குளம் - தூத்துக்குடி மாவட்டம்)

மறைவு : 1925 (சென்னை)

சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்று, சில ஆண்டுகள் உப்புத் துறையில் கண்காணிப்பாளராகப் பணியாற்றினார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நாவல்களும், சிறுகதைகளும் எழுதியுள்ளார். பஞ்சாமிருதம் என்ற பத்திரிகையை நடத்திவந்தார்.

முக்கிய நூல்கள்

நாவல்கள்

தமிழ்

பத்மாவதி சரித்திரம்

முத்துமீனாட்சி

விஜய மார்த்தாண்டம்

ஆங்கிலம்

கிளாரிந்தா

சத்தியானந்தன்

தில்லை கோவிந்தன்

சிறுகதை

வகை	நாவல், சிறுகதை, நாடகம், கவிதை, கட்டுரை
கருப்பொருள்	சமூக சீர்திருத்தம், பெண்கள் கல்வி, குடும்ப வாழ்க்கை
இலக்கிய இயக்கம்	சமூக சீர்திருத்த இயக்கம்
குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள்	பத்மாவதி சரித்திரம், முத்துமீனாட்சி, Clarinda, Lieutenant Panju
பிள்ளைகள்	• மீனாம்பாள், • லட்சுமி, • விசாலாக்ஷி, • முத்துலட்சுமி, • சரஸ்வதி, • எம். அனந்தநாராயணன், • பி.எம்.ஒய். நாராயணன் • மா. கிருட்டிணன்
குடும்பத்தினர்	பெ. நா. அப்புசாமி (தம்பியின் மகன்)

இலக்கிய வாழ்க்கை

அ. மாதவையா

தொடக்ககால எழுத்துக்கள்

அ.மாதவையா தனது கல்லூரி நாட்களில் சென்னை தாம்பரம் கிறித்தவக்கல்லூரி சார்பில் வில்லியம் மில்லர் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு வெளிவந்த மெட்ராஸ் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் மாகஸீன் இதழில் [Madras Christian College Magazine] ஆங்கிலத்தில் கதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதினார். அ. மாதவையா ஆங்கிலத்தில் தொடர்ந்து எழுதவேண்டும் என்னும் இலக்கு கொண்டிருந்தார். பெருங்குளம் அப்பாவையர் மாதவையர், பி.ஏ. என்பதன் சுருக்கமாக Pamba என்ற புனைபெயரை ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தினார். [கால சுப்ரமணியம்]. அமாதவையா அமுதகவி,

இந்துதாஸன், கோணக்கோபாலன் போன்ற புனைபெயர்களிலும் எழுதியிருக்கிறார்.

அ.மாதவையா அவருடைய நண்பரான சி. வி சுவாமிநாதையர் என்பவர் 1892-ம் ஆண்டு தொடங்கிய விவேக சிந்தாமணி என்ற பத்திரிக்கையில் சாவித்திரியின் கதை என்ற தொடரை 1892-ல் எழுதத்தொடங்கினார். அதிலிருந்த கடுமையான விமர்சனங்களினால் அத்தொடர் அதன் ஆசிரியரால் நிறுத்தப்பட்டது. இருமாதங்களுக்கு ஒருமுறை என ஆறு அத்தியாயங்கள் மட்டுமே வெளிவந்தன. அவ்விதழின் மற்ற கட்டுரைகளுக்கு அ. மாதவையா என்ற இயற்பெயரையும் சாவித்திரியின் கதை தொடர்கதைக்கு 'சாவித்திரி' என்ற புனைபெயரையும் பயன்படுத்தினார்.

நாவல்கள்

அ. மாதவையா முதலில் எழுத தொடங்கிய நாவல் சாவித்திரியின் கதை. அதை பாதியில் நிறுத்திவிட்டு 1898-ல் பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலை எழுதினார். அந்நாவலுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பால் ஊக்கம் பெற்று அ. மாதவையா சாவித்திரியின் கதை நாவலை முத்துமீனாட்சி என்ற பேரில் முழுமை செய்து வெளியிட்டார். 1903-ல் வெளிவந்த இந்நாவல் கடுமையான விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டது. தி ஹிந்து இதழில் கடுமையான கண்டனங்கள் வெளிவந்தன என்று அ. மாதவையாவின் மகன் மா. கிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகிறார். அடுத்த ஆறாண்டுக்காலம் அ. மாதவையா தமிழில் ஏதும் எழுதவில்லை. ஆங்கிலத்தில் சென்னை கிறித்தவக்கல்லூரி இதழில் கவிதைகள் மட்டும் அக்காலகட்டத்தில் எழுதினார்.

1898-ம் ஆண்டு அ. மாதவையா எழுதிய பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலின் முதற்பகுதி வெளிவந்தது. அதற்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய முன்னுரையில் மாதவையா அந்நூல் வாசகர்களால் விரும்பப்படாமல் போகலாம் என்று எண்ணுவதாகவும் ஆகவே அதை தொடர்ந்து எழுதவில்லை என்றும் சொல்கிறார். அந்நாவலுக்கு பொதுவாக

வரவேற்பு இருந்தது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இரண்டு மதிப்புரைகள் வந்தன என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். பரிதிமாற்கலைஞர் என அழைக்கப்பட்ட தமிழறிஞரான வி.கோ.சூரியநாராயண சாஸ்திரி அந்நாவலை பாராட்டி, அ. மாதவையா கொண்டிருந்த அந்த தயக்கம் தேவையில்லை என எழுதினார். அதனால் ஊக்கம் பெற்ற மாதவையா 1899-ம் ஆண்டில் இரண்டாம் பகுதியையும் எழுதினார். 1899-ல் இரண்டு பகுதிகளும் இணைந்து ஒரேநூலாக வெளிவந்தது. அதன் தொடர்ச்சியை அ. மாதவையா 1924-ல் பஞ்சாமிர்தம் இதழில் எழுத ஆரம்பித்தார். அதை முடிக்கும் முன்னரே உயிர்துறந்தார்.

கண்ணன் பெருந்தாது (சிறுகதை) சிறுகதைகள்

1910-ல் தி ஹிந்து ஆங்கில நாளிதழில் குசிகர் என்னும் புனைபெயரில் குசிகர் குட்டிக்கதைகளை அ. மாதவையா எழுதினார். மொத்தம் 27 சிறுகதைகள். மாதவையா கௌசிக கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே குசிகர் என பெயர் சூட்டிக்கொண்டார். இக்கதைகள் சமூக விமர்சனத்தன்மை கொண்டிருந்தாலும் அங்கதச்சுவை மேலோங்கியவை. மேலும் இவற்றுக்கு தமிழில் புகழ்பெற்றிருந்த பரமார்த்த குரு கதைகளின் வடிவ ஒற்றுமையும் இருந்தது. இக்கதைகள் வாசகர் நடுவே புகழ்பெற்றன. அவற்றை இந்து நாளிதழே Kusika's Short Stories என்ற பெரில் நூலாக வெளியிட்டது. பின்னர் அவற்றில் 22 கதைகள் மாதவையாவாலேயே தமிழில் குசிகர் குட்டிக்கதைகள் என்ற பேரில் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிடப்பட்டன. பஞ்சாமிர்தம் என்னும் தன் இலக்கிய இதழில் அ. மாதவையா கண்ணன் பெருந்தாது உட்பட நான்கு சிறுகதைகளை எழுதினார். முன்னர் தமிழர்நேசன் இதழில் ஒரு சிறுகதை எழுதியிருந்தார்.

கவிதைகள்

1914-ம் ஆண்டில் இந்திய கும்மி என்ற கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றார் மாதவையா. இப்போட்டியில் சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் பங்கு கொண்டார் என்னும் தகவல் அவருடைய வாழ்க்கை பற்றிய சில நூல்களில் காணக்கிடைக்கிறது. நேரடியாக அ.மாதவையா தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடவில்லை. ஆனால் தேசிய இயக்கத்தை ஆதரித்து கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார்.

நாடகங்கள்

அ. மாதவையா ஷேக்ஸ்பியரின் ஒதெல்லோவை தழுவி தமிழில் 'உதயலன்' என்னும் நாடகத்தை எழுதினார். சிறிய ஓரங்கநாடகங்களையும் எழுதியிருக்கிறார்.

ஆங்கில படைப்புகள்

அ. மாதவையாவின் முதல் ஆங்கில நாவல் தில்லை கோவிந்தன் (1907) லண்டனில் வெளியிடப்பட்ட தொடக்ககால இந்திய நாவல்களில் ஒன்று. சத்யானந்தன் (1909), கிளாரிந்தா (1915) லெஃப்டினெண்ட் பஞ்சு (1915) ஆகிய ஆங்கில நாவல்களையும் எழுதியிருக்கிறார். Dox vs Dox என்ற பேரில் தொகுக்கப்பட்ட அவருடைய ஆங்கிலக் கவிதைகளின் தொகுதி இப்போது கிடைப்பதில்லை. அ. மாதவையா ஆங்கிலத்தில் குழந்தைகளுக்காக மார்க்கண்டேயன் கதை, நந்தனார் கதை, மணிமேகலை கதை ஆகியவற்றை எழுதினார்.

மரபிலக்கியம்

அ. மாதவையா சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம், மணிமேகலை ஆகியவற்றில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடல்களுக்கு உரை எழுதினார். அவை இலக்கியச் செல்வம் என்னும் பேரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பஞ்சாமிர்தம்
 ஒரு மாதவையா பத்திரிகை
 - - - - -
 என் திருவடிகள் : என் மதிவாதன்
 மாதவையா பத்திரிகை.

இலக்கிய இடம்

அ. மாதவையா (நன்றி: அரவிந்த் சுவாமிநாதன்)

அ. மாதவையா தமிழின் முன்னோடி நாவலாசிரியர் என்னும் இடத்தில் வைக்கப்படுபவர்.

<https://www.tamilonline.com/thendral/article.aspx?aid=2313>

1892-ம் ஆண்டில் சாவித்திரியின் கதை (அல்லது சாவித்திரியின் சரித்திரம்) என்ற நாவலை எழுதத் தொடங்கினார். தமிழில் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் (1879) என்ற நாவலுக்குப் பின்பு வந்த இரண்டாம் தமிழ் நாவல் அ. மாதவையா எழுதிய சாவித்திரியின் கதைதான். ஆனால் நான்கு முறை தடைப்பட்டு 1903-ல் முத்து மீனாட்சி என்ற பேரில் நூலாகியது. அதற்கு முன்னரே பி. ஆர். ராஜமய்யர் எழுதிய கமலாம்பாள் சரித்திரம் என்ற நாவல் 1896-ல் வந்தது. அ. மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரம் 1898-ல் வெளிவந்தது.

அ. மாதவையா நாவல் என்னும் கலைவடிவம் பற்றிய புரிதலுடன் எழுதியவர். "நாவல் என்னும் ஆங்கிலச்சொல்லும் நவீனம் என்னும் வடமொழிப்பதமும் ஒரே தாதுவினின்றும் பிறந்து ஒரே பொருளைத் தரும் வார்த்தைகளாம்" என நாவல் என்னும் சொல்லைப்பற்றிய விளக்கத்துடன் பத்மாவதி சரித்திரத்துக்கான முன்னுரையை அ. மாதவையா தொடங்குகிறார். பெரும்பாலும் அற்புதச் சம்பவங்களும் வினோதமான நிகழ்வுகளும் கொண்ட நீண்ட கதைகளை ரொமான்ஸ் என்று மேலைநாட்டில் சொல்கிறார்கள். நாவல் என்பது அதிலிருந்து வேறுபட்டது என அதில் அ. மாதவையா விளக்குகிறார்.

"மற்றெல்லா உயர்தர கிரந்தங்களையும் போலவே நாவல் என்னும் கிரந்தமும் படிப்பவர் மனத்தைக் கவர்ந்து மகிழ்வுட்டலையே முதற்கருத்தாகவும் அத்துடன் நல்லறிவுட்டலை உட்கருத்தாகவும் கொண்டது" என வரையறை செய்யும் அ. மாதவையா தமிழில் அதுவரை வந்துள்ள நாவல்களை நாவல்கள் என கருதவில்லை என குறிப்பிடுகிறார். 'நாவல் என்னும் வடிவம் தமிழுக்கு நாவல்' [புதிது] என்கிறார்.

அத்துடன் இம்முன்னுரையிலேயே நாவல் என்பது கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் வாசிப்பதற்குரிய பழைய நூல்களில் இருந்து வேறுபட்டது என்றும், கற்பிப்பவர் எவருமில்லாமல் நேரடியாகவே மொழியறிந்த வாசகர்கள் வாசிப்பதற்குரியது என்றும் அ. மாதவையா சொல்கிறார். வாசிப்பு மக்கள் மயமானதன் விளைவாக உருவான கலைவடிவமே நாவல் என்னும் புரிதல் அவருக்கு இருந்ததை இது காட்டுகிறது. தெளிவான எளிய மொழியில், வர்ணனைகளும் அணிகளும் இல்லாமல் கதை சொல்லப்படவேண்டும் என்று சொல்லும் மாதவையா பண்படாத கதாபாத்திரங்கள் பேசுவதை அவ்வண்ணமே எழுதுவது இந்த வடிவின் வழக்கம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இது நாவல் வடிவின் யதார்த்தவாத அழகியல் பற்றிய அ. மாதவையா கொண்டிருந்த புரிதலை காட்டுகிறது.

அ. மாதவையா எழுதிய நாவல்களில் முத்துமீனாட்சி மிகக்கடுமையாக பிராமண சாதியில் நிலவிய பெண்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறையை கண்டிக்கிறது. தமிழில் வெளிவந்த அ. மாதவையா எழுதிய நாவல்களில் தமிழ்ச்சூழலுக்காக எழுதப்பட்ட நேரடியான விளக்கங்களும், கருத்துக்களும் உள்ளன. அவை இல்லாத ஆங்கில நாவலான கிளாரிந்தாவே அ. மாதவையா எழுதிய சிறந்த இலக்கியப்படைப்பு என விமர்சகர்கள் கருதுகிறார்கள். கிளாரிந்தா தமிழில் சரோஜினி பாக்கியமுத்து அவர்களால் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது நெல்லையில் ஒரு தாசிகுலத்துப் பெண் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியதையும், ஊர்நன்மைக்காக ஒரு கிணறு வெட்டியதையும் பற்றிய உண்மைவரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாவல். அ. மாதவையாவின் தில்லை கோவிந்தன் நாவல் அவருடைய சகோதரன் வழி பேரனாகிய வே. நாராயணன் மொழியாக்கத்தில் ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழில் வெளிவந்தது.

அ. மாதவையா அக்காலத்தைய பொதுவான இலக்கியப்போக்குகள் அனைத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மாத்யூ ஆர்னால்டின் **Light of Asia** அன்று மிகப்பெரிய செல்வாக்கைச் செலுத்திய நூல். இந்தியாவெங்கும் புத்தர் ஓர் அலைபோல மீள்கண்டடைவு செய்யப்பட்டார். அதன் பாதிப்பால் சித்தார்த்தா என்ற பேரில் புத்தரின் வாழ்க்கையை அ. மாதவையா எழுதினார்.

அ. மாதவையா காலகட்டத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை தழுவி எழுதுவதும், அந்தப்பாணியில் செய்யுள் நாடகங்களை எழுதுவதும் இலக்கியமரபாக இருந்தது. மாதவையாவின் உதயலன் ஷேக்ஸ்பியரின் ஒதெல்லோ நாடகத்தின் தழுவல். அவ்வகைப்பட்ட பல நூல்கள் தொடர்ச்சியாக தமிழில் பலரால் எழுதப்பட்டன. தமிழில் பண்டைய இலக்கியநூல்கள் அச்சேறிக்கொண்டிருந்த காலம் அது. அந்நூல்களின் இலக்கியநயத்தை பொதுவாசகர்களுக்கு புரியும்படி எழுதும் ஒரு புது உரைமரபு அன்று தொடங்கியது. மாதவையாவின் இலக்கியச் செல்வம் அந்த வகையில் ஒரு முன்னோடி நூல்.

அ.மாதவையா தமிழ் நாவல், சிறுகதை, மொழியாக்கம், வாழ்க்கை வரலாற்று எழுத்து, இதழியல் ஆகியவற்றில் முன்னோடிகளில் ஒருவர். இந்திய வாழ்க்கையை ஒட்டி ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதிலும் அவரே முன்னோடியானவர்.

படைப்புகள்

<https://www.commonfolks.in/books/d/a-madhavayya-padaippugal>

நாவல்

பத்மாவதி சரித்திரம் அ. மாதவையா (1898)

முத்துமீனாட்சி அ. மாதவையா (1903)

விஜயமார்த்தாண்டம் அ. மாதவையா (1903)

பத்மாவதி சரித்திரம் மூன்றாம் பாகம் (1928, முற்றுப்பெறாதது)

தில்லை கோவிந்தன் அ. மாதவையா [மொழியாக்கம் வே.நாராயணன்]

கிளாரிந்தா அ. மாதவையா [மொழியாக்கம். சரோஜினி பாக்கியமுத்து]

சத்யானந்தன் அ. மாதவையா [மொழியாக்கம் .ஜோசப் குமார்]
சிறுகதை

குசிகர் குட்டி கதைகள்.அ. மாதவையா (ஆங்கிலத்திலிருந்து அ. மாதவையாவால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டவை) (1924)
நாடகம்

உதயலன் என்னும் கொற்கைச் சிங்களவன் (ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய 'ஒத்தெல்லோ எனும் வெனிசு மோரியன்' நாடகத்தின் தமிழாக்கம்) (1903)

திருமலை சேதுபதி (1910)

மணிமேகலை துறவு (1918)

ராஜமார்த்தாண்டம் (1919)

பாரிஸ்டர் பஞ்சநதம் (1924)

கவிதை

Poems (20 கவிதைகள்) (1903)

பொது தர்ம சத்கீத மஞ்சரி (இரண்டு பாகங்கள், 1914)

The Ballad of the penniless bride (1915)

புது மாதிரிக் கல்யாணப் பாட்டு (1923)

இந்திய தேசிய கீதங்கள் (1925)

இந்தியக் கும்மி (1914)

கட்டுரை

ஆசார்ச் சீர்திருத்தம் (1916)

சித்தார்த்தன் (1918)

பால வினோதக் கதைகள் (1923)

பால ராமாயணம் (1924)

குறள் நானூறு (1924)

தளவாய் முதலியார் குடும்ப வரலாறு (1924)

தட்சிண சரித்திர வீரர் (1925)

ஆங்கில நூல்கள்

Dox vs Dox poems (1903)

Thillai Govindan. Novel (1903)

Satyananda .Novel (1909)

The story of Ramanyana .Childrens Literature(1914)

Clarinda .Novel (1915)

Lt. Panju .Novel(1915)

Markandeya Childrens Literature (1922)

Nanda Childrens Literature(1923)

Thillai Govindan's Miscellany. Articles (1907)

Manimekalai. Childrens Literature (1923)

Kusika's short stories - 1916, 1923

Dalavai Mudaliar .Research(1924)

Mathangi: A Curious Religious Institution.Research (1924)

இதைத் தவிர அ. மாதவையா தமிழில் எழுதிய சில கட்டுரைகள்,

கருத்துக்கள், போன்றவை பஞ்சாமிர்தம் என்ற இதழில் 1924 முதல்

1925 வரை வெளிவந்தன. அதைப் போலவே ஆங்கிலத்தில் 1892

முதல் 1910 வரை, மாதவையா எழுதிய பதினாறு கட்டுரைகளும்

கவிதைகளும் சென்னை கிருத்துவக் கல்லூரியின் கல்லூரி இதழில்

வெளிவந்தன.

சிறுகதைகள்

கதையாசிரியர்: அ.மாதவையர்

<https://www.sirukathaigal.com/tag/%E0%AE%85-%E0%AE%AE%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AE%B5%E0%AF%88%E0%AE%AF%E0%AE%B0%E0%AF%8D/>

பத்மாவதி சரித்திரம்

<https://www.tamilonline.com/thendral/article.aspx?aid=2314>

https://sgnanasambandan.blogspot.com/2016/04/blog-post_19.html

பத்மாவதி சரித்திரம் (1898) தமிழின் தொடக்ககால நாவல்களில் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் அ.மாதவையா. பத்மாவதி சரித்திரம் பெண்கல்வியையும் விதவை மறுமணத்தையும் வலியுறுத்துவது.

எழுத்து, பதிப்பு

1898-ல் பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலை அ. மாதவையா எழுதத் தொடங்கினார். ஆனால் முழுமையற்ற வடிவில் முதல் பகுதி மட்டும் வெளியாகியது. அதற்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய முன்னுரையில் மாதவையா அந்நூல் வாசகர்களால் விரும்பப்படாமல் போகலாம் என்று எண்ணுவதாகவும் ஆகவே அதை தொடர்ந்து எழுதவில்லை என்றும் சொல்கிறார். ஆனால் பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலுக்கு பொதுவாக வரவேற்பு இருந்தது. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இரண்டு மதிப்புரைகள் வந்தன என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். பரிதிமாற்கலைஞர் என அழைக்கப்பட்ட தமிழறிஞரான வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரி பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலை பாராட்டி, அந்தத் தயக்கம் தேவையில்லை என எழுதினார். அதனால் ஊக்கம் பெற்ற மாதவையா 1899-ம் ஆண்டில் பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலின் இரண்டாம் பகுதியையும் எழுதினார். 1899-ல் இரண்டு பகுதிகளும் இணைந்து ஒரேநூலாக வெளிவந்தன. அதன் தொடர்ச்சியை அவர் 1923-ல் பஞ்சாமிர்தம் இதழில் எழுத ஆரம்பித்தார். அதை முடிக்கும் முன்னரே உயிர்துறந்தார்.

1898 முதல் பத்மாவதி சரித்திரம் நாவல் ஆசிரியரால் ஆறு முறை பதிப்பிக்கப்பட்டது. 1950 முதல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரால் பாடநூலாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பத்மாவதி சரித்திரம் ஏழாம் பதிப்பை தி. லிட்டில் ஃப்ளவர் கம்பெனியார் 1958-ல் மலிவுப் பதிப்பாக வெளியிட்டனர். 1994-ல் நியூ செஞ்சுரி பதிப்பகம் நீண்ட இடைவேளைக்குப் பின் மீண்டும் பத்மாவதி சரித்திரம் நூலை பதிப்பித்தது. பத்மாவதி சரித்திரம் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டது. முற்றுப்பெறாத மூன்று பாகங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து காவ்யா பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கிறது.

மொழியாக்கம்

பத்மாவதி சரித்திரம் மீனாட்சி தியாகராஜன் மொழியாக்கத்தில் பத்மாவதி என்னும் பெயரில் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகியிருக்கிறது.

கதைச்சுருக்கம்

பத்மாவதி சரித்திரம் நாவல் இரு பகுதிகளாலானது. முதல்பகுதி 30 அதிகாரங்கள் கொண்டது. இரண்டாம் பகுதி 23 அதிகாரங்கள் கொண்டது.

பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலின் கதைநாயகி பத்மாவதி. இளமையில் இருந்தே அவளை காதலிக்கும் நாராயணன் அவளை மணந்துகொள்கிறான். அவளுக்கு அவன் எழுதப்படிக்க சொல்லிக் கொடுக்கிறான். நாராயணனின் நண்பன் கோபாலன். கோபாலனின் தம்பி சங்கரன் இளமையிலேயே போகவாழ்க்கைக்கு ஆசைப்பட்டு ஊரைவிட்டு ஓடிப்போகிறான்.

நகரத்திற்கு படிப்பதற்காக வரும் நாராயணனும் கோபுவும் அங்கே சங்கரன் ஒரு நாடகக் கம்பெனியில் நடிகனாக இருப்பதை காண்கிறார்கள். அவனை தங்களுடன் அழைத்து வருகிறார்கள். சங்கரன் பத்மாவதியைப் பார்த்து காமம் கொள்கிறான். அவளை அடையவேண்டுமென்றால் நாராயணனை அவளிடமிருந்து பிரிக்கவேண்டும் என திட்டமிடுகிறான்.

கோபாலன் அவன் மனைவியிடம் உளவேறுபாடு கொண்டவனாக இருக்கிறான். அவன் சாலா என்ற தவறான பெண்ணுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறான். அந்தக் கடிதத்தை கோபாலன் பத்மாவதிக்கு எழுதியதுபோல திரிக்கிறான் சங்கரன். அக்கடிதம் நாராயணன் கையில் கிடைக்கும்படி செய்கிறான். நாராயணன் பத்மாவதிமேல் மனவேறுபாடு கொள்கிறான்.

பல சிக்கல்களுக்குப்பிறகு நாராயணன் கோபாலனிடம் அதைப்பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசுகிறான். உண்மையில் என்ன நடந்தது என்று தெரியவருகிறது. மனவேறுபாடு மறைகிறது. சங்கரன் தன் சொத்துக்களை விற்றுவிட்டு அவன் தந்தையான ஐயங்காரையும் சாலாவையும் அழைத்துக்கொண்டு பம்பாய்க்கு செல்கிறான். கோபாலனும் அவன் மனைவியும் பத்மாவதியும் ஒன்றாகிறார்கள்.

பத்மாவதி - கதைநாயகி. இனிய குணம் உடைய பெண். கணவனை நேசிப்பவள். அவனுக்கு உகந்த மனைவியாக இருக்கவேண்டும் என்பதனால் கல்வி கற்கவும் நல்ல பழக்கவழக்கங்களை கற்றுக்கொள்ளவும் முயல்பவள்.

நாராயணன் - பத்மாவதியின் இளமைக்காதலன். கணவன். அவளுக்கு கல்விகற்பிக்கவும் அவளை நாகரீகப்பெண்ணாக ஆக்கவும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறான். இளமையில் வறுமைக்கு ஆளாகிறான். தன் கல்வியால் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்கிறான்.

சீதையம்மாள் - நாராயணனின் அம்மா. அறத்தில் பற்று கொண்டவள். தன் மகனை கடும் உழைப்பால் படிக்க வைக்கிறாள்.

சீதாபதி அய்யர்- நாராயணனின் தந்தை. பணச்செருக்கு கொண்டவர். பத்திரமோசடிகள் செய்பவர். வழக்கில் சிக்கி குடும்பத்தை நிராதரவாக விட்டுவிட்டு சிறைசெல்கிறார்.

கோபாலன் - நாராயணனின் நண்பன். மனைவி நாகரீகமாக பழகாமல் கிராமியத்தனமாக இருப்பதனால் ஒழுக்கப்பிழைகளுக்கு செல்கிறான்.

சாவித்ரி - கோபாலனின்

சகோதரி. இளம் விதவை. வாழ்க்கையின் வெறுமையை வெல்ல கல்வி, அறப்பணிகளில் ஈடுபடுபவள்.

சங்கரன் - கோபாலனின் தம்பி. தீயகுணங்களும் போகநாட்டமும் கொண்டவன். கிறித்தவனாக மதம் மாற முயல்கிறான். பின்னர் நாடகநடிகனாக ஆகிறான்.

சாலா - சங்கரனின் காதலி. ஒழுக்கமில்லாத பெண்.

கல்யாணி - கோபாலனின் மனைவி. கிராமத்துப் பெண். கல்வி இல்லாததனால் அவள் மூர்க்கமான நடத்தை கொண்டிருக்கிறாள். பின்னர் திருந்துகிறாள்.

டாக்டர் வில்லியம் மில்லர் - சென்னை கிறித்தவக் கல்லூரி முதல்வர்.
உண்மையான வரலாற்று ஆளுமை. மாணவர்களை வழிநடத்துபவர்.

மதிப்பீடு

பத்மாவதி சரித்திரம் விரிவான புறச்சூழல் சித்தரிப்பும், கதைமாந்தர் இயல்புகளின் நுட்பமும் கொண்டது அல்ல. ஆசிரியரின் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப கட்டமைக்கப்பட்ட கதாபாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் கருத்துநிலையில் நின்று பேசுகின்றன. விதிவிலக்கான இரு இடங்கள் - ஆசிரியர் குற்றாலத்தை வர்ணிப்பது. மனம் திருந்தி வந்த கோபாலனிடம் அவன் மனைவி கல்யாணி இதை நான் செய்தால் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா என்று கேட்கும் இடம். ஷேக்ஸ்பியரின் ஒதெல்லோ நாடகத்தின் சாயல் பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலில் உண்டு.

பெண் கல்விக்கு அளித்த முக்கியத்துவம், ஆண்பெண் உறவு என்பது இணையான நட்பின் அடிப்படையில் அமையவேண்டும் என்னும் பார்வை, விதவைமறுமணத்துக்கான கோரிக்கை ஆகியவற்றால் பத்மாவதி சரித்திரம் நாவல் முக்கியமானதாக ஆகிறது.

அத்துடன் பத்மாவதி சரித்திரம் விவரிக்கும் சூழல்சித்தரிப்புகள் அக்காலத்து சமூக, அரசியல் சூழலை காட்டுகின்றன. குறிப்பாக, அன்று பிரிட்டிஷார் உருவாக்கியிருந்த நீதிமன்ற நடைமுறையில் நிலவிய ஊழல்கள், நில அளவைமுறை மற்றும் ஆவணங்களில் நிகழ்ந்த மோசடிகள், பிராமண சமூகத்தில் இருந்த வைதிகவெறியும் போலிப் பாவனைகளும் பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலின் நுண்சித்திரங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

தமிழ் எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர்

அ.மாதவையா

ராஜலட்சுமி சிவலிங்கம்

முன்னோடி தமிழ் எழுத்தாளர், நாவல் ஆசிரியர், பத்திரிகையாளர் என்ற பன்முகத் திறன் கொண்ட அ.மாதவையா (A.Madhaviah) பிறந்த தினம் இன்று (ஆகஸ்ட் 16). அவரைப் பற்றிய அரிய முத்துக்கள் பத்து:

* திருநெல்வேலி அருகே பெருங்குளம் கிராமத்தில் (1872) பிறந்தார். அங்கு பள்ளிப் படிப்பை முடித்தார். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றார். முதல் மாணவராகத் தேறி, அக்கல்லூரியிலேயே ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

* நீச்சலில் கில்லாடி. ஒருமுறை சென்னையில் போலீஸ் அதிகாரி பவனந்தம் பிள்ளையுடன் பந்தயம் கட்டி கடலில் ஒரு மைல் தூரம் நீந்தி வெற்றி பெற்றாராம். குற்றால அருவியின் உச்சியில் 3 ஆங்கிலேயர்கள் கடக்க முயன்று வழக்கி விழுந்து இறந்த 3-ம் நாளில், அதே இடத்தில் அருவியைக் கடந்து சாதித்துக் காட்டினார்.

* உப்பு சுங்க இலாகா தேர்வில் முதலிடம் பெற்றவர், ஆந்திராவின் கஞ்சம் மாவட்டத்தில் உப்பு ஆய்வாளராக நியமிக்கப்பட்டார். பணி நிமித்தமாக குதிரையில் பல மைல்கள் பயணம் செய்வார். குதிரை சவாரி மிகவும் பிடிக்கும்.

* கடமை வீரர், கடும் உழைப்பாளி, கொடையாளி, நகைச்சுவை உணர்வு உடையவர். 'மாதவையா களங்கமற்ற அதிகாரி. ஒரு எலுமிச்சை பழத்தைக்கூடக் கொடுக்கவோ, வாங்கவோ மாட்டார்' என்பார்களாம் சக ஊழியர்கள். கர்னாடக சங்கீதம், நாட்டுப்புற இசை இரண்டையும் விரும்பிக் கேட்பார்.

* இவர் பணியாற்றிய பல ஊர்களில் மருத்துவ வசதி கிடையாது என்பதால், தன் பிள்ளைகளுக்கு இவர்தான் குடும்ப வைத்தியர். மருத்துவப் புத்தகம், முதலுதவிப் பெட்டி, மருந்துகள் எந்நேரமும் அவரது வீட்டில் இருக்குமாம்.

* தமிழ், ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றவர். தெலுங்கும் தெரியும். 20 வயது முதல் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதினார். விதவை மறுமணத்தை ஆதரித்தார். சங்க இலக்கியம் முதல் அனைத்து செவ்வியல் படைப்புகள், அரிய ஆங்கில இலக்கிய நூல்கள் என ஒரு நூலகம் வைக்கும் அளவுக்கு நூல்களை சேகரித்திருந்தார்.

* இவரது நண்பர் சி.வி.சுவாமிநாத ஐயர் தொடங்கிய 'விவேக சிந்தாமணி' பத்திரிகையில் 'சாவித்திரியின் கதை' என்ற தொடரை எழுதினார். இது 1903-ல் 'முத்துமீனாட்சி' என்ற நாவலாக வெளிவந்தது. தனது புகழ்பெற்ற 'பத்மாவதி சரித்திரம்' நாவலின் முதல் 2 பகுதிகளை 1898-1899ல்

எழுதினார். 1924-ல் எழுதத் தொடங்கிய 3-ம் பாகம் முழுமை அடையவில்லை.

* 'இந்திய கும்மி' என்ற கவிதைப் போட்டி 1914-ல் நடந்தது. பாரதியாரும் அதில் கலந்துகொண்டார். மாதவையாவுக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது. 'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே' பாடலுக்காக பாரதிக்கு 2-ம் பரிசு கிடைத்தது.

* 'பஞ்சாமிர்தம்' என்ற பத்திரிகையை 1925-ல் தொடங்கினார். நாவல், சிறுகதைத் தொகுப்பு, நாடகங்கள், கவிதைகள், ஏராளமான கட்டுரைகளை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார்.

* சென்னை பல்கலைக்கழக செனட் உறுப்பினராக 1925-ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டில் பல்கலைக்கழக ஆட்சிமன்றக் கூட்டத்தில் தமிழை இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பில் கட்டாயப் பாடமாக சேர்க்க வேண்டும் என உரையாற்றினார். பேசி முடித்து அமர்ந்ததும் அந்த இடத்திலேயே உயிர் பிரிந்தது. அப்போது அவருக்கு வயது 53.

அ. மாதவையா

https://archive.org/details/dli.jZY9lup2kZl6TuXGlZQdjZU3lZUy.TVA_BOK_0006291

அ. மாதவையா (A. Madhaviah) (ஆகஸ்ட் 16, 1872 - அக்டோபர் 22, 1925) , தமிழின் ஒரு முன்னோடி எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர், பத்திரிக்கையாசிரியர், எழுத்தின் மூலம் சமூக சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதில் நம்பிக்கை உடையவர். பத்மாவதி சரித்திரம் என்ற புகழ் பெற்ற நாவலை எழுதியவர். ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் புலமைப் பெற்றவர்.

அ. மாதவையா.

அ. மாதவையா, திருநெல்வேலி அருகே உள்ள பெருங்குளம் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தவர்.

கல்வி :

தன் பள்ளிப்படிப்பை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 1887ஆம் ஆண்டில் முடித்தார். சென்னையில் உள்ள கிறித்துவ கல்லூரியில் இளங்கலை மேற்படிப்பு தொடர்ந்தார். இங்கு தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றார். தன்னுடைய கல்லூரி முதல்வரான வில்லியம் மில்லரின் கருத்துக்களினால் கவரப்பட்டார். தன்னுடைய இளங்கலை படிப்பை (B.A) 1892 இல் முதல் மாணவராக முடித்தார்.

பணி :

பட்டம் பெற்றதும் தான் பயின்ற சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரியிலேயே ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர், தனது குடும்பத்தை நடத்துவதற்காக, உப்பு சுங்க இலாகா (Salt and Abkari department) நடத்திய தேர்வில் முதலிடம் வந்து Salt Inspector ஆக ஆந்திராவில் உள்ள கஞ்சம் மாவட்டத்தில் பணியிலமர்ந்தார். அங்கு அவர் தெலுங்கு மொழியினையும் கற்றறிந்தார்.

தொடர்கதை எழுத்தாளர்:

மாதவையா தனது இருபதாம் அகவையிலேயே பத்திரிக்கைகளுக்கு எழுதும் பழக்கம் கொண்டிருந்தார். அவருடைய நண்பரான சி. வி. சுவாமிநாதையர் என்பவர் 1892 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய விவேக சிந்தாமணி என்ற பத்திரிக்கையில் சாவித்திரியின் கதை என்ற தொடரினை எழுதத்தொடங்கினார். ஆனால் அத்தொடர் இடையில் சில நாட்கள் தடைப்பட்டு பிறகு தொடர்ந்து வந்தது. அத்தொடர் 1903 ஆம் ஆண்டு முத்துமீனாக்ஷி என்ற பெயரில் நாவலாக வெளிவந்தது.

1898 ஆம் ஆண்டு பத்மாவதி சரித்திரம் என்ற நாவலின் முதற்பகுதியும், 1899 ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் பகுதியும் மாதவையாவால் எழுதப்பட்டது. 1925 ஆம் ஆண்டில் பஞ்சாம்ருதம் என்ற பத்திரிக்கை ஒன்றைத் தொடங்கினார். பத்மாவதி சரித்திரத்தின் மூன்றாம் பகுதியினை 1924 ஆம் ஆண்டு எழுதத் தொடங்கி, முழுமையடையாத தருணத்தில் மாதவையா மரணமடைந்தார்.

இதழாளர் :

அ. மாதவையா தமிழர் நேசன், பஞ்சாம்ருதம் ஆகிய இதழ்களை வெளியிட்டார்.

மரணம் :

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் செனட் உறுப்பினராக மாதவையா 1925 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 ஆம் தேதி தேர்வு செய்யப்பட்டார். அப்போது தமிழைக் கட்டாய பாடமாக இளங்கலை (B.A) பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொற்பொழிவினை நிகழ்த்தினார். சொற்பொழிவின் பொழுதே கீழே விழுந்து மரணமடைந்தார்.

குடும்பம் :

அ. மாதவையாவுக்கு அக்காலத்தில் இருந்த அவரது குடும்ப விழுமியங்களுக்கு ஏற்ப தன்னுடைய பதினைந்தாம் வயதிலேயே (1887) திருமணம் செய்யப்பட்டது. அவருக்கு, ஐந்து பெண் மற்றும் மூன்று ஆண் என்று எட்டு மகவுகள். அவருடைய பிள்ளைகளான மீனாக்ஷி தியாகராஜன், கிருஷ்ணன், முக்தா வெங்கடேஷ் என்ற முத்துலக்ஷ்மி ஆகியோர் பிரபலமானவர்கள். அறிவியல் எழுத்தாளர் பெ. நா. அப்புசாமி இவருக்கு அண்ணன் மகன்.

சுவையான செய்திகள் :

1914 ஆம் ஆண்டில் இந்திய கும்மி என்ற கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றார் மாதவையா. இப்போட்டியில் சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் பங்கு கொண்டார்.

1892 ஆம் ஆண்டில் சாவித்திரியின் கதை (அல்லது சாவித்திரியின் சரித்திரம்) என்ற நாவலை எழுதத் தொடங்கினார். தமிழில் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் (1879) என்ற நாவலுக்குப் பின்பு வந்த இரண்டாம் தமிழ் நாவல், சாவித்திரியின் கதை. ஆனால் நான்கு முறை தடைப்பட்டு 1903இல் முழுமையாக வந்ததாலும், பி. ஆர். ராஜமய்யர் எழுதிய கமலாம்பாள் சரித்திரம் என்ற நாவல் 1896இல் வந்ததாலும், தமிழின் இரண்டாம் நாவல் என்ற தகுதி பத்மாவதி சரித்திரம் நாவலுக்குக் கிட்டாமல் போனது.

படைப்புகள் :

நாவல் தொகு

பத்மாவதி சரித்திரம் (1898)

முத்துமீனாட்சி (1903)

விஜயமார்த்தாண்டம் (1903)

Thillai Govindan (1903)

Satyananda (1909)

The story of Ramanyana (1914)

Clarinda (1915)

Lieutenant Panju (1915)

Markandeya (1922)

Nanda (1923)

Manimekalai (1923)

சிறுகதை தொகு

Kusika's short stories - இரண்டு பாகங்களாக 1916 இலும், 1923-24இலும் வெளிவந்தன.

குசிகர் குட்டி கதைகள் (ஆங்கிலத்திலிருந்து அ. மாதவையாவால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டவை) (1924)

நாடகம் :

உதயலன் (ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய ஒத்தெல்லோ நாடகத்தின் தமிழாக்கம்) (1903)

திருமலை சேதுபதி (1910)

மணிமேகலை துறவு (1918)

ராஜமார்த்தாண்டம் (1919)

பேரிஸ்டர் பஞ்சநாதன் (1924)

கவிதை :

Poems (20 கவிதைகள்) (1903)

Dox vs Dox poems (1903)

பொது தர்ம சங்கீத மஞ்சரி (1914)

The Ballad of the penniless bride (1915)

புதுமாதிரி கல்யாணப் பாட்டு (1923)

இந்திய தேசிய கீதங்கள் (1925)

கட்டுரை :

Thillai Govindan's Miscellany (1907)

ஆசார சீர்திருத்தம் (1916)

சித்தார்த்தன் (1918)

பால வினோத கதைகள் (1923)

பால ராமாயணம் (1924)

குறள் நானூறு (1924)

Dalavai Mudaliar (1924)

தளவாய் முதலியார் குடும்ப வரலாறு (1924)

தக்ஷிண சரித்திர வீரர்கள் (1925)

இதைத் தவிர தமிழில் சில கட்டுரைகள், கருத்துக்கள், போன்றவை பஞ்சாமிர்தம் என்ற இதழில் 1924 முதல் 1925 வரை வெளிவந்தன. அதைப் போலவே ஆங்கிலத்தில் 1892 முதல் 1910 வரை, மாதவையா எழுதிய பதினாறு கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் சென்னை கிருத்துவக் கல்லூரியின் கல்லூரி இதழில் வெளிவந்தன.

அ.மாதவையா

நவீனத்தின் முதல் குரல்

written by மானசீகன்

<https://tamizhini.in/2021/06/24/%E0%AE%85->

<https://tamizhini.in/2021/06/24/%E0%AE%85-%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AE%B5%E0%AF%88%E0%AE%AF%E0%AE%BE->

<https://tamizhini.in/2021/06/24/%E0%AE%A8%E0%AE%B5%E0%AF%80%E0%AE%A9%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AF%81%E0%AE%B5%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF/>

1

காப்பியக் காலத்தில் நாம் மதம், மொழி, இனம் வழியாகப் பல மையங்களைக் கட்டமைத்தோம். அதற்குப் பிறகு 'கதை' என்கிற விஷயம் பெரிய அளவில் வேறு வடிவம் எடுக்கவில்லை. சொல்லப்போனால், சிற்றிலக்கியங்கள், தனிப்பாடல்கள் என்கிற பெயரில் வர்ணனைகள், கேலிகள், ஆபாசம் என்கிற அளவிலேயே நம் மொழியும் கவித்துவமும் இலட்சியவாதம் கொண்ட பெருங்கற்பனைகளும் சுருங்கிப்

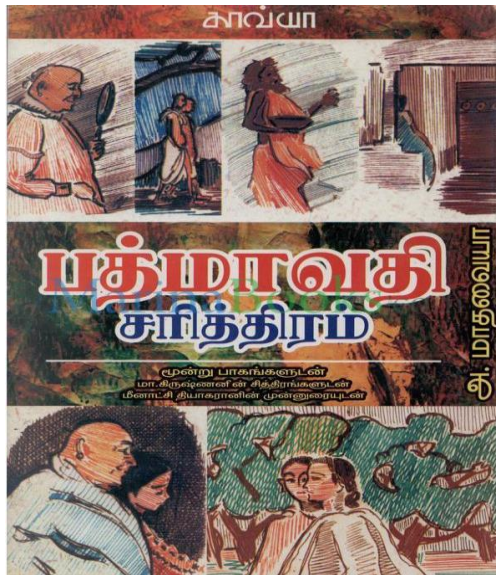
போய்விட்டன. இன்னொரு புறத்தில் பெளராணிகர்கள் 'கதையை' பக்திக்கான கச்சாப்பொருளாக எடுத்துக்கொண்டு புராணங்களிலிருந்து உருவியதைச் சொந்தச் சரக்குகளோடு சேர்த்து மக்கள் கூட்டத்தை வாய்மொழியால் புளகாங்கிதம் அடையச் செய்திருந்தனர்.

'நாவல்' என்கிற வடிவம் தமிழுக்கு வந்தபோது,

1. காப்பியங்களின் கூடுதலான வர்ணனை பாணி
2. தனிப்பாடல்களின் அசட்டுத்தமான கேலி, கிண்டல்கள்
3. பெளராணிகர்களின் நீட்டி முழுக்கும் வசன நடை

ஆகியவற்றையும் தனக்குள் இணைத்துக்கொண்டது. ஆங்கில, ரஷ்ய நாவல்களைப் போல் தமிழ் நாவல்கள் அந்தக் காலகட்டத்தில் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் நவீனமடையவில்லை.

தமிழின் முதலிரு நாவல்களான பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், கமலாம்பாள் சரித்திரம் ஆகியவை இதற்கான சான்றுகள். இலங்கையில் சித்திலெப்பை மரைக்காயர் எழுதிய 'அசன்பே சரித்திரமும்' அப்படித்தான் அமைந்திருந்தது. கமலாம்பாள் சரித்திரத்தைப் பொறுத்தவரை கதாபாத்திரங்கள், வசனங்கள், ஒன்றிரண்டு காட்சி அமைப்புகள் ஆகியவற்றிலாவது கொஞ்சம் மாற்றம் இருந்தது. ஆனால், உள்ளடக்கத்திலும் வசன நடையிலும் படைப்பாளியின் விசேஷப் பார்வை சார்ந்த அணுகுமுறையிலும் ஆரம்பகாலத் தமிழ் நாவல்களில் பெரும்பாய்ச்சலை நிகழ்த்திய நாவல் என்று 'பத்மாவதி சரித்திரத்தை'த் துணிந்து கூறலாம்.

ஆனால், இன்றுவரை பல முன்னோடி விமர்சகர்களும் தற்கால விமர்சகர்களும் 'கமலாம்பாள் சரித்திரத்தையே' கூடுதலாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர். அந்த நாவலின் முதற்பாகமாவது பாத்திரங்களின் சித்தரிப்பால் ஓரளவு நன்றாக இருக்கும். இரண்டாம் பாகம் முழுக்க 'வேத விசாரம்' என்கிற பெயரில் அதீதமான பக்கங்களைத் தின்று செரித்திருப்பதாகவே நான் உணர்கிறேன். மிக நீண்ட தத்துவ மரபும் பக்தி சார்ந்த மொழி நெகிழ்வும் கொண்ட தமிழின் விசேஷமான மரபுகளை உள்வாங்காமல் அந்த நாவலின் இரண்டாம் பகுதி அந்தரத்தில் நின்று தத்தளிக்கிறது.

அ.மாதவையா மீதான புறக்கணிப்புக்குக் கண்டிப்பாக இலக்கிய விமர்சனப் பார்வைகள் மட்டுமே காரணமல்ல. மாதவையா என்கிற மனிதர் தன்னளவில் உண்மையான சீர்திருத்தவாதியாக இருந்ததோடன்றி, ஆழமான சுய சமூக விமர்சனம் கொண்டவராகவும் இருந்தார். தமிழில் இன்றுவரை எழுதுகிற எழுத்தாளர்களில் சுய சாதியை அந்தரங்கச் சுத்தியோடு கேள்விக்கு உட்படுத்தியவர்கள் மிகவும் குறைவே. விதிவிலக்காக அப்படிப் பேசுமிடங்களிலும்கூட கவனமான பூசி மெழுகல்களை அந்த எழுத்திலிருந்து நம்மால் உணர முடியும். தொன்மம், மரபு என்கிற பெயரில் பலரும் ஏதோவொரு வகையில் சுயசாதிப் பெருமிதங்களைத் தங்கள் படைப்புகளில் உயர்த்திப் பிடித்திருக்கின்றனர்.

மாதவையா அப்படிப்பட்டவரல்ல. அதற்கு நேர்மாறானவர். அதனால்தான் அந்தக் காலகட்டத்தில் எந்தப் பார்ப்பனரும் யோசிக்காத ஏராளமான சீர்திருத்தக் கதைகளைச் சர்வசாதாரணமாக எழுதியிருக்கிறார்.

'சாணார்களைப்' பார்ப்பனர்கள் இழிவாக நடத்தியதையும் ஆங்கிலேயர்களால் கிடைத்த கல்வி, கிறிஸ்தவ மதம் ஆகியவற்றின் துணைகொண்டு அந்தத் தீண்டாமையை அவர்கள் வெற்றிகொண்டதையும் 'தந்தையும் மகனும்' கதையில் எழுதியிருக்கிறார். துரையிடம் வேலைசெய்கிற பறையன் குப்பனிடம் பார்ப்பனர்களின் சாஸ்திர அகங்காரம் வேலை செய்யாமல் போய்விடுகிறது. அவன் அக்ரகாரத்திற்குள்ளேயே குதிரையில் வரும் காட்சியைக் 'குதிரைக்காரக் குப்பன்' என்கிற கதையில் எழுதியிருக்கிறார். அன்று சாதி சார்ந்த கொடுமைகள் நிலவுடைமைச் சமூகத்தால் இயல்பென்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஆனால், ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின்

காவல் நிலையம், நீதிமன்றம் போன்ற ஜனநாயக அமைப்புகள் உருவெடுத்தன. சாணான் ஒதுங்காத காரணத்தால் தனக்கு முள் குத்தியதாகக் கருதிய பார்ப்பனர் ஒருவர் மறவர்களை வைத்து அவரை நையப்புடைத்து விடுகிறார். ஆனால் அந்தச் சாணார் கிறிஸ்தவராகி விட்டதால் வழக்கம் போல் 'சாதிக்கட்டுப்பாடு' என்கிற பெயரில் அடியை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் நீதிமன்றத்தில் வழக்குப் போட்டு அந்தப் பார்ப்பானை அபராதம் கட்ட வைத்துவிடுகிறார். இந்தச் சித்திரங்களை எல்லாம் அவர் 'ஐயோ காலம் மாறிவிட்டதே' என்கிற அழுகுரலில் நின்று எழுதவில்லை. தர்க்கமில்லாத வெற்று ஆவேசமும் அந்தக் கதைகளில் இல்லை. 'இதுதான் சரியான நீதி' என்கிற படைப்பாளியின் குரல் அந்தக் கதைகளில் அழுத்தமாக வெளிப்படுகிறது. அதனால்தான் மாதவையா மிக முக்கியமானவராகிறார்.

காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் அ. மாதவையா.

ஆனால் வெறும் சீர்திருத்தக்காரனாக இல்லாமல் மாதவையா அசலான கலைஞனாகவும் இருக்கிறார். ஏனென்றால் தனி மனிதனின் அகத்தில் 'சீர்திருத்தம்' சில சமயங்களில் 'புதுமை விரும்புதல்' என்கிற தற்காலிக உணர்வாகவும் தோன்றி வடிந்து விடக்கூடும். இந்த உணர்வைப் பல்வேறு வகையான உரையாடல்கள் வழி வளர்த்தெடுக்காமலோ போராட்டங்கள், சமூக மாற்றங்கள் வழி கனிய வைக்காமலோ உணர்ச்சிப் பெருக்கின் வழி நின்று அந்தரத்தில் தலைகீழாகக் குதிக்க முயன்றால் என்ன நிகழும்

என்பதை அவர் நுட்பமாக ஆராய்ந்த கதைதான் 'ஏணியேற்ற நிலையம்'. அந்தக் கதையில் கிட்டத்தட்ட வ.வே.சு ஐயரின் 'சமபந்தி ஆசிரமத்திற்கு' நிகரான சித்திரத்தையே காண்கிறோம்.

அந்தக் கதையில் வருகிற இராமலிங்கம் சிறையிலிருந்து திரும்பி வந்தபின் அக்காலகட்டத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த இரு புதுமைகள் குறித்து யோசிப்பார். 1.கதர் 2.சமபந்தி.

'கதர்' ஆடைக்காக உட்கார்ந்து நூல் நூற்பதற்கான பொறுமை தனக்கில்லை என்பதை உணர்ந்து சம்பந்தி போஜனத்துக்காக ஓர் ஆசிரமம் அமைப்பார். 'நான் ஒரு பிராமணன். ஏணியின் உச்சத்தில் நானிருக்கிறேன். சகலரும் இந்தச் சமபந்தியாகிய ஏணியின் வழியேறி என்னைப் போல் உச்சத்திற்கு வர வேண்டும்' என்று தன் ஆசிரமப் பெயருக்கு தானே விளக்கம் கூறி பெருமையடைந்து கொள்வார். ஆனால், சமபந்தியின் தொடக்கத்திலேயே ஏதேதோ காரணங்கள் சொல்லி புலால் உணவு நிராகரிக்கப்பட்டுவிடும். பார்ப்பனர், முதலியார், வெள்ளாளர், பறையர் என்று சில சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கு தங்கியிருப்பார்கள். ஆரம்பத்தில் பார்ப்பனர் சமைக்கிற போது சகலரும் உணவு உண்பார்கள். பிறகு தன் கொள்கைச் சாதனைக்கு அது போதாதென்று கருதி வெள்ளாளரை சமைக்கச் சொல்லுவார். பலரும் அந்த உணவைச் சாப்பிட மாட்டார்கள். அந்த வெள்ளாளச் சமையல்காரரே 'மற்ற சாதிக்காரன் சாப்பிட்ட மிச்சத்தைச் சாப்பிடுவதா?' என்றெண்ணி தன் உணவைத் தானே தொடாமல் வீட்டுக்குப் போய் சாப்பிடுவான்.

இதற்கிடையில் காந்தி அந்த ஆசிரமத்துக்கு வந்து இராமலிங்கத்தைப் பாராட்டிப் பேசுவார். அன்றிரவு இராமலிங்கம் புளகாங்கிதம் அடைந்து விரைவில் கிறிஸ்தவ, முஸ்லீம்களையும் தன் தயவால் ஏணியேற்ற வேண்டும் என்கிற நினைப்பு தந்த போதையில் மகிழ்ந்து கிடப்பார். ஆனால் மறுநாளே முதலிக்கும் பிள்ளைக்கும் சாதிப்பூசல் வரும். கடைசியாய் பறையனை சமைக்கச் சொல்ல சகலரும் வெளியேறி அவர் கனவுகண்ட ஏணி மரம் முறிந்து கீழே விழும்.

சிறுகதையின் தொடக்க காலத்திலேயே மாதவையா எழுதிய அற்புதமான பகடிக் கதை இது. ஆனால் பலரும் மாதவையாவின் சிறுகதைகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமலேயே தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றை

வ.வே.சு.

ஐயரிடமிருந்து தொடங்குகின்றனர்

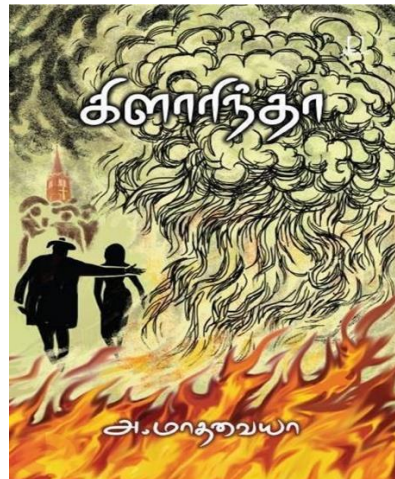
என்பது

துரதிருஷ்டவசமானது. இந்தப் பகடியும்கூட சமூகச் சீர்திருத்தத்தைக் கேலி செய்யும் 'எலைட் மனநிலையில்' நிகழவில்லை என்பது மிக முக்கியமான விஷயம். பொதுவாகவே அவரது பகடிகள் எல்லை மீறுவதில்லை. அந்தப் பகடியின் வழியாக தன் மீதான விசேஷ கவனத்தைப் பெற்றுவிடுவதற்கான யத்தனிப்புகளோ, சமூக உணர்வில்லாத அராஜக மனநிலையில் இருந்தோ, அதீத அகங்காரத்தின் உச்சியில் உட்கார்ந்தபடி உலகத்தின் மீதான அலட்சியம் நிறைந்த கேலிகளாகவோ அவரது பகடிகள் அமைவதில்லை. அவை அந்தந்தத் தருணங்களின் ஊசிக் குத்தல்களாகவே நம்மை விழித்தெழ வைக்கின்றன.

இந்தக் கதையில் அவர் மூன்று விஷயங்களைப் பேசுகிறார்-

1. அவசர கோலத்தில் நிகழும் தனி மனித உணர்ச்சிகளால் எந்தச் சமூக மாற்றமும் நிகழ்ந்துவிடாது.
2. அடுத்தவருடைய போதனையாலோ வாசித்த புத்தகம் தரும் அந்த நிமிடத்துப் பரவசத்தாலோ நிஜமான சமூக மாற்றத்தின் தொடக்கம் உருவாகிவிட முடியாது.
3. மனிதர்களின் சமூகச் செயல்பாடுகளுக்குள் அவர்களே அறியாமல் ஒளிந்து கிடக்கும் ஆணவம்.

சிறுகதைகள், கட்டுரைகளில் அவர் இந்தத் தார்மீக ஆவேசத்தையே தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தினார். அதனால்தான் 'இந்து இதழ்' அவரை எழுதக் கூடாதென்று நிறுத்தி வைத்தது. பிறகு அவரே 'பஞ்சாமிர்தம்' என்கிற பெயரில் ஓர் இதழைத் தொடங்கினார்.

ஆங்கிலத்தில் அவர் எழுதிய 'கிளாரிந்தர்' மிக முக்கியமான நாவல். ஆங்கிலப் பேராசிரியர் சரோஜினி பாக்கியமுத்து அதனைத் தமிழில்

மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். தென்னிந்தியத் திருச்சபை

குறிப்புகளில்கூட போதுமான ஆதாரங்கள் இல்லாத வரலாற்றுச் செய்திகளை உள்ளுணர்வின் தடத்திலும் வாய்மொழி வரலாறுகள் வழியாகவுமே மாதவையா தேடியிருக்க முடியும். எந்தப் பார்ப்பனரும் செல்லத் துணியாத பயணம் அது. ஒரு வகையில் யோசித்தால் வேண்டாத பாதை. ஆழ்ந்து யோசித்தால் இந்த நாவல்,

1. வைதீகம் பெண்களுக்கு இழைத்த மாபெரும் கொடுமைகளைச் சொல்கிறது.
2. வைதீகர்களின் பணத்தாசையை, அதிகாரத்துடனான ஒட்டுண்ணி உறவை அடையாளம் காட்டுகிறது.
3. கிறிஸ்தவ மத மாற்றத்தை வைதீகத்தின் கொடுமைகளுக்கு எதிரான தீர்வாக முன்வைக்கிறது.
4. விதவையாகி, பின் திருமணமில்லாமல் காதல் வாழ்க்கை வாழ்ந்து, கடைசியில் புனிதராகப் புறச்சமயத்தால் போற்றப்பட்ட புனிதம் தவறிய பெண்ணின் கதையைப் பேசுகிறது.

ஆனால், மாதவையா துணிந்து இந்த வரலாறை நாவலாக்கினார். பிறந்த அன்றே பெற்றோர்களை இழந்த மராட்டிய பார்ப்பனப் பெண் கோகிலா. இவளுடைய தாத்தா பண்டித ராவ், மராட்டிய மன்னன் பிரதாப சிம்மனின் குரு ஸ்தானத்தில் இருந்தவர். இவள் மீது பரிதாபம் கொண்டு அரசன் இரண்டு கிராமங்களை இவளுக்கு எழுதி வைக்கிறான். சொத்துகளை அடைவதற்காக திவானாக இருக்கிற பார்ப்பனன் இவளை மணக்கிறான். அவன் விரைவில் இறந்து போக வைதீகக் கூட்டம் சொத்துகளைக் கைப்பற்றும் பேராவலுடன் அவளைச் சிதையில் இறக்குகிறது (1770). அவள் மற்ற பார்ப்பனப் பெண்களைப் போல் தீப்பாயும் நெருப்பைக் கணவனின் மேனியென இறுக்கித் தழுவி சொர்க்கத்தில் விழிக்க ஒத்துக்கொள்ளாமல், 'சதி'க்கு உடன்பட மறுக்கிறாள். அவளை 'லிட்டில்டன்' என்கிற ஆங்கிலேய அதிகாரி மீட்டுக்கொண்டு வந்து நெல்லையில் வாழ்கிறான். அவள் கிறிஸ்தவத்துக்கு மாற விரும்பியும், திருமணமாகாமல் அவள் அந்நிய ஆணுடன் வாழ்வதை உத்தேசித்து, ஞான

ஸ்நானம் செய்து வைக்க திருச்சபை மறுக்கிறது. லிட்டில்டன் பதவிக்காலம் முடிந்து வெளிநாட்டிற்குச் சென்று இறக்கிறான். தன் சொத்துகளை அவளுக்கு விட்டுச்செல்கிறான். இப்போது அவள் வெறும் விதவை என்பதால் திருச்சபை அவளுக்கு ஞான ஸ்நானம் செய்து வைக்கிறது. அவள் கல்விக்கூடங்கள், தேவாலயங்கள் கட்டி இறைப்பணியும் கல்விப்பணியும் புரிகிறாள். அவள் வெட்டிய குளம்கூட 'பாப்பாத்தியம்மாள் கிணறு' என்று அழைக்கப்படுகிறது. உடன்கட்டையை மறுத்த முதல் பெண், திருநெல்வேலி பகுதியில் கல்விக்கூடம் கட்டிய முதல் பெண், கிறிஸ்தவராக மதம் மாறிய முதல் தென்னிந்தியப் பெண், தேவாலயம் கட்டிய முதல் தென்னிந்தியப் பெண் என்கிற பெருமைகளைப் பெற்றாள். அவள் உருவாக்கிய சபையில் வேலைக்காரி சாராள் உள்ளிட்ட பதிமூன்று வகையான சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் இணைந்திருந்தனர்.

ஆயிரம் காவியங்கள் இந்தத் தேசத்தில் மலிந்திருந்தும் நவீனத்தை நோக்கி நகர்ந்த தன் சமூகப் பெண்ணின் துணிச்சல் நிரம்பிய கதையையே காவியமாகக் கருதி உரைநடையில் பதிவுசெய்ய முனைந்த மாதவையாவின் அகம் முற்போக்கான, சுய விமர்சனம் கொண்ட சீர்திருத்தத்தின் குரலாகவே எப்போதும் ஒலித்ததில் வியப்பென்ன இருக்க முடியும்?

கிளாரிந்தா தேவாலயம், திருநெல்வேலி

காலனி ஆட்சி குறித்த எதிர்க்குரல் எழுத் தொடங்கிவிட்ட காலத்தில், திலகர் யுகம் முடிந்து காந்தி யுகம் தொடங்கிய காலத்தில், மாதவையா பார்ப்பனராக இருந்தும் இந்த வரலாற்றுச் சம்பவத்தை நாவலாக எழுதியது

சாதாரண விஷயமில்லை. அந்தக் காலகட்டத்தில் பார்ப்பனர்களிடத்தில் நிகழ்ந்த ஆங்கிலேய எதிர்ப்பு தங்கள் வேத காலத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய வேண்டும் என்கிற பேராவல் நிறைந்த சுயலாபக் கற்பனைகளை உள்ளடக்கித்தான் வளர்க்கப்பட்டிருந்து. பாரதியே பல இடங்களில் 'ஆரிய தேசம்' என்று பெருமிதம் கொள்கிறான். 'ஆயிரம் உண்டிங்கு ஜாதி இதில் அந்நியர் வந்து புகல் என்ன நீதி?' என்று நீளும் கவிதைகளில் நாம் இந்தக் குரலையே கேட்கிறோம். பாரதியின் கட்டுரைகளில் இன்னும் வெளிப்படையாகவே இந்தப் பார்வை முன்வைக்கப்படுகிறது.

ஆனால் பார்ப்பனரான மாதவையா நேர் எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுக்கிறார். அவருக்குத் தேச விடுதலையைவிட சமூக விடுதலை முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஆதி திராவிடர்களை 'இவர்களே மண்ணின் மைந்தர்கள்' என்று தயக்கமில்லாமல் கொண்டாடுகிறார். 'தீண்டத்தகாதவர்களை மனிதரிலும் கீழாய் நடத்திக்கொண்டு நாம் ஆள்பவர்களிடம் உரிமை கேட்பது வெட்கத்திற்குரியது' என்று கட்டுரைகளில் ஆவேசம் கொள்கிறார்.

'எனக்கு இருக்கிற நினைவுகளின் துணைகொண்டு யோசித்துப் பார்க்கிற போது நாங்கள் இருவரும் அன்று பல்லக்கில் போனோம். மறுநாள் அவன் தனியாய் படையில் போனான். இதை மட்டும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். நான் பிறக்கும் போதே கைம்பெண்ணாகப் பிறக்கவில்லை' என்று இளம் கைம்பெண்ணின் துக்கத்தைக் கலை நயத்தோடு ஊரறிய தூக்கிப் போடுகிறார். மாதவையாவின் இத்தகைய மனோபாவமும் தொடர் செயல்பாடுகளும் அவர் மீதான பார்ப்பனர்களின் மன விலக்கத்துக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். அவருக்குப் பிந்தைய நாட்களில் காந்தியுடனோ பெரியாருடனோ அம்பேத்கருடனோ நெருக்கமான தொடர்பு இருந்ததாகவோ இவர்களின் கொள்கைகளால் நேரடியாக உத்வேகம் அடைந்தவராகவோ தெரியவில்லை. அவர் தன்னளவில் முற்போக்கான சுதந்திரச் சிந்தனையாளராகவே தோற்றமளிக்கிறார். ஆனால், பிரம்ம சமாஜிகளைப் போல, ஐரோப்பிய கல்வியால் பெற்ற பகுத்தறிவும் முற்போக்கான பார்வைகளும் அவரிடத்தில் தாக்கம் செலுத்தியிருக்கின்றன.

கூடுதலாக அவரிடத்தில் ஒரு படைப்பாளிக்கே உரிய நீதியுணர்வும் சொந்தச் சமூகம் சார்ந்த விமர்சனமும் நிறைந்திருந்தன. பத்தொன்பதாம்

நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இயற்றப்பட்ட சதிக்கு எதிரான சாரதா சட்டம், விதவை மறுமணச் சட்டம், குழந்தைத் திருமணத் தடைச் சட்டம் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை மாதவையா நன்கு உணர்ந்தவராயிருந்தார். இந்தப் பின்னணியில் வைத்தே அவருடைய 'பத்மாவதி சரித்திரம்' நாவலை நாம் மதிப்பிட முடியும்.

2

'பத்மாவதி சரித்திரம்' கதை என்று பார்த்தால் மிகச் சாதாரணமான ஒன்றுதான். ஆத்திரத்தால் ஜெயிலுக்குப் போன ஒரு தகப்பனாலும் காமத்தின் பிடியில் அகப்பட்டுக்கொண்ட மற்றொரு தகப்பனாலும் இரு குடும்பங்கள் அனுபவிக்கும் துயரச் சம்பவங்களே கதை. காலங்காலமாக நம் ஞான மரபு முன் வைக்கும் காம, மோக, குரோதங்களால் மனித மனங்கள் அல்லலுறுவதையே மாதவையாவும் உரைநடையில் பதிவுசெய்திருக்கிறார். கூடுதலாக, இரண்டு ஜோடிகளின் காதலும் ஒரு இளம் விதவையின் அவலம் நிறைந்த வாழ்க்கையும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்த நாவலை அதன் வசன நடையும் சமகாலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் காட்சிகளும் நீதியின் பாற்பட்ட முற்போக்கான பார்வையுமே முக்கியமான நாவலாக மாற்றுகிறது. கதையின் தொடக்கத்தில் வரும் நீதிமன்றக் காட்சியும் சாவித்திரியை வீழ்த்துவதற்கான நாகமையரின் நுணுக்கமான செய்கைகளும் பண்ணை சேஷையரின் கல்யாணத் திருவிளையாடல்களும் இன்றளவிலும்கூட வாசிப்பு சுவாரஸ்யத்திற்குத் தீனிபோடும் காட்சிகள்தான்.

சமூக உறவுகள் சார்ந்து மேல் மட்டத்தில் இருக்கிற பார்ப்பனர்களின் சகல விதமான போலித்தனங்களையும் மாதவையா இரக்கமேயின்றி விமர்சித்திருக்கிறார். நாவலில் நாராயணன் குடும்பம் சந்திக்கும் அத்தனை அவலங்களுக்கும் அவனுடைய தந்தை சீதாபதி ஐயர் கோபத்தால் சிறைக்குச் செல்வதுதான் காரணம். ஆனால் அவருடைய குணச்சித்திரத்தை இரக்கமுட்டும் வகையில் மாதவையா நமக்குப் படைத்துக் காட்டவில்லை. அவரைக் 'கள்ள சாட்சி சொல்பவர், உருட்டு புரட்டு பண்ணுபவர், கையொப்பமில்லாத மொட்டை மனுக்கள் எழுதி குற்றமில்லாரைக் குற்றப்படுத்துகிறவர், ஏழைகளைப் பயமுறுத்தி பணம் பறிப்பவர்' என்கிற கல்யாண குணங்களுடனேயே மாதவையா அறிமுகப்படுத்துகிறார். சொல்லப்போனால், நாவலின் தொடக்கமே இந்தத் 'திவ்யமான்' அறிமுகம்தான்.

கோர்ட்டில் பொய்சாட்சி சொல்லும் சந்தர்ப்பவாதியான சாஸ்திரிகள், தப்பும் தவறுமாக மந்திரம் சொல்லி பணத்தைப் பிடுங்க ஆளாய்ப் பறக்கும் புரோகிதர்கள், பெண்களைப் பணக்காரர்களுக்குக் கூட்டிக்கொடுத்து பொருளீட்டும் பார்ப்பனர்கள், கண்ணியமான குடும்பத்தில் பிறந்தும் காமவெறி பிடித்து அலையும் பண்ணை சேஷையர், பெண்கள் மீது எந்த மரியாதையுமின்றி அவர்களை அனுபவித்து கசக்கி எறியத் துடிக்கும் சுந்தரையர், நாகமையர், சங்கரையர் என்று கண்ணியவானான அவர் வெறுத்து ஒதுக்கும் மானுடக் கீழ்மைகளைக் கொண்ட அனைத்து கதாபாத்திரங்களையும் பார்ப்பனர்களாகவே படைத்திருக்கிறார். மிக மோசமான பெண்களாக நாவலில் காட்டப்படும் சாலா, காமாட்சியம்மாள், கமலாம்பாள் ஆகியோரும் பார்ப்பனர்களே! பண்ணை சேஷய்யரை வஞ்சனூரைச் சேர்ந்த ஒரு ஏழைப் பார்ப்பனர் குடும்பமே கூட்டுசேர்ந்து மிக மோசமாக ஏமாற்றுகிறது.

பிறப்பின் அடிப்படையிலும் குலத்தின் அடிப்படையிலும் மனிதர்களின் குணாதிசயங்களைப் பாகுபாடு செய்த பார்ப்பனியத்தை நிராகரித்து, நல்லதும் கெட்டதும் மனிதர்களின் பமக்கக்கால் ஓட்டிக்கொள்கிற

வாஷ்யங்கள் எனகற புரதல மாதவையாவை அந்தக காலகட்டத்துல முக்கியமானவர் என்று நம்மை எண்ண வைக்கிறது.

சொந்த வாழ்க்கையில் பதினைந்து வயதில் குழந்தைத் திருமணம் செய்த மாதவையா, நாவலில் சில குழந்தைத் திருமணங்களைப் பதிவுசெய்திருக்கிறார். மாமியார் இன்னொரு குழந்தை பெற்ற தருணத்திலும் மனைவி இன்னும் ருதுவாகாமல் இருக்க, அவளுடனான சாந்தி முகூர்த்தத்திற்காக ஏக்கத்தோடு காத்திருக்கிற இளைஞர்களை மாதவையா சித்தரித்திருக்கிறார். 'கமலாம்பாள் சரித்திரத்தோடு' ஒப்பிடுகிற போது திருமணம், சாந்தி முகூர்த்தம், மரணம் ஆகியவற்றின் புறச்சடங்குகளை மாதவையா விரிவாகப் பதிவுசெய்யவில்லை. அவற்றால் கதாபாத்திரங்களுக்கு ஏற்படும் அகச்சிக்கல்களிலேயே அவருடைய கவனம் குவிகிறது. மனதளவில் அவர் ஐரோப்பியத் தன்மைகொண்டவர் என்பதும் இப்படிப்பட்ட சித்தரிப்புக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். நாவலில் ஓர் இடத்தில், சாதாரண அரசு அதிகாரிகளுக்கு மக்கள் கூடுதலாக மரியாதை தருவதை பக்கத்தில் காணக்கிடைக்கிற சிறு தெய்வங்களுக்குக் கிடைக்கிற மரியாதை என்றும் கவர்னர், கலெக்டர் போன்ற பெருந்தெய்வங்கள் உலகை உய்வித்துவிட்டு மறைந்தே இருப்பதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். இது மாதிரியான அதிர்ச்சியூட்டும் உவமையைக் கூறுவதற்கு பார்ப்பனராக இருந்தும் அவருடைய ஐரோப்பிய மனதுக்குத் தடையே இல்லை. பிறப்பின் அடிப்படையில் தம் ஆளாக இருந்தும் பார்ப்பனர்கள் அவரை நெருக்கமாக உணராமல் இருப்பதற்கு அவருடைய இந்த மனோபாவமே மிக முக்கியமான காரணம்.

நாவலில் பார்ப்பன விதவைகளுக்கு நேர்கிற கொடுமை ஒரே ஒரு இடத்தில் நுணுக்கமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. பேரழகியாக இருந்தும் எப்போதும் கண்ணாடி பார்ப்பதில் கவனம் செலுத்தாத, அலங்காரங்கள் செய்து தன்னை வியந்துகொள்ளாத சாவித்திரி இளம் வயதிலேயே தலை சிரைக்கப்பட்டு அலங்கோலமான நிலையில் கண்ணாடி பார்க்கையில் ஒவென்று அலறி மயங்கி விழும் சித்திரம் வழியாக அந்தச் சமூகக் கொடுமையின் அவலத்தை நமக்கு ஒரே பத்தியில் உணர்த்திவிடுகிறார்.

ஆண், பெண் உறவின் நுட்பங்களை மாதவையா நுணுக்கமாக எழுதியிருக்கிறார். தன்னைவிடப் பல மடங்கு பேரழகியான சாவித்திரியால்

சுந்தரையருக்கு ஏற்படும் தாழ்வு மனப்பானமையும் மனதளவால அதைக் கடப்பதற்காகவே அவளை விதவிதமாக கொடுமைப்படுத்துவதும் நாவலில் காட்சிகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அழகே இல்லாத மறத்தியான சுடலி மீது அவருக்கு வரும் ஈடுபாட்டிற்குப் பின்னாலிருக்கிற அகக்காரணிகளை மாதவையா விரிவாகப் பேசவில்லையென்றாலும் அதன் வேர்களை யூகிக்க இயலும். காமம் என்கிற பெரும்பிசாசு இயல்பில் நல்லவராக இருக்கிற பண்ணை சேஷ்யரையும் படுமோசமான பிறவியான நாகம்மையரையும் இருவேறு விதமாக ஆட்டுவிப்பதை நாவலில் காண முடிகிறது.

சகல அவமானங்களுக்குப் பிறகும் உறவுகள் தன்னை விட்டு முழுமையாக விலகிய பிறகும் சேஷ்யர் குற்ற உணர்வின் வடுக்களை ஏந்திக்கொண்டே காமத்தின் பாதங்களில் சரணடைந்து கிடக்கிறார். 'மருந்தீடு என்று சொல்வதெல்லாம் வீண்பேச்சு, கட்டுக்கதை என்று இதுவரை நினைத்திருந்தேன். இப்போது அது மெய்யென்றே எண்ண வேண்டியிருக்கிறது' என்று தன் அப்பா பற்றி சாவித்திரி குறிப்பிடுகிறாள். காமம் வசிய மருந்தாகவே மனிதனை ஆட்கொள்வதற்கான உதாரணமாக பண்ணை சேஷ்யர் இருக்கிறார். இதன் மறுமுனையில் அடி வாங்கி அவமானப்படுத்தப்பட்டாலும் மருந்துக்குக்கூட எந்தவிதமான குற்ற உணர்வும் கொள்ளாத காமாந்தகனாக நாகமையர் இருக்கிறான். அவனுடைய காமம், எந்த எல்லைக்கும் செல்வதற்கான தூண்டுகோலாக நின்று அவனை இயக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

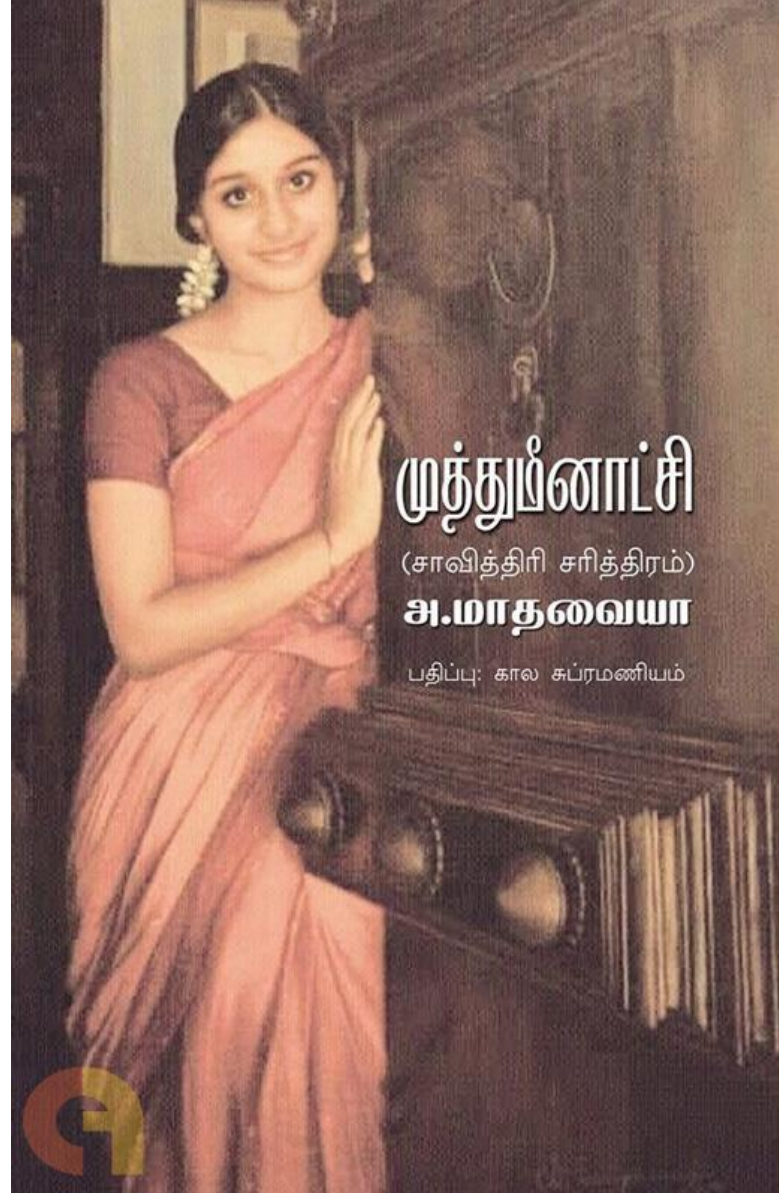
கோபாலின் காமம் மிக நுணுக்கமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கோபாலும் நாராயணனும் எதிரெதிர் இயல்பு கொண்டவர்கள். நாராயணன் ஆழமானவன், கோபால் மேலோட்டமானவன். நாராயணன் வெளியில் கண்ணியவானாக இருந்தாலும் மனதிற்குள் காம எண்ணங்களால் அலைகழிக்கப்படுகிறவன். கோபால் மனைவியுடனான அனுபவங்களுக்கு முன் அது மாதிரியான குழப்பங்கள் இல்லாத சாதாரணன். நாராயணன் சங்கீதம், கலை என்கிற தேடல்கள் கொண்டவன். கோபால் வெறும் பணக்காரன். ஆனால் காலம் வைக்கிற சோதனையில் நாராயணன் காமத்தின் இழுவிசைக்குள் சிக்காமல் தப்பித்துவிடுகிறான். கோபால் தன்னையுமறியாமல் அதில் சிக்கி மீள்கிறான். தன் அக்காவிடம் தவறாக நடந்துகொள்ளத் துடிக்கும் நாகமையருக்கு புத்தி புகட்ட வேண்டும்

என்பதற்காக அவன் நாகமையர் மனைவி சாலாவைக் கையைப் பிடித்து இழுத்து பயமுறுத்த நினைக்கிறான். அவளோ விளையாட்டை விளையாக்கும் தீய நோக்கில் கையை விலக்கிக்கொள்ளாமல் அவனை நெருங்கிவந்து கொஞ்சுகிறாள். அப்போதைக்கு 'ச்சீ போ' என்று வெறுத்து விலகினாலும் மோகம் அவன் மனதில் தீயாகப் பற்றிக்கொண்டு அவனறியாத இரகசிய இடத்தில் கொழுந்துவிட்டு வளர்ந்து, உரிய சந்தர்ப்பத்தில் அவனையே உள்ளே தள்ளி இரையாக்குகிறது.

காமம் மனிதனின் ஆழ்மனதில் இருந்து அவனுக்கே தெரியாமல் அவனை நுட்பமாக இயக்குவதற்கான மிகச்சிறந்த உதாரணமாக கோபாலைக் கொள்ளலாம். அவனுக்கு மனைவி கல்யாணியுடன் இருக்கிற உறவும் சரி, சாலாவுடன் உருவாகிற உறவும் சரி, அரைப் பின்னங்களே. இரண்டிலுமே அவன் ஒரே நேரத்தில் மூழ்கிக் களிக்கிற அதே நேரத்தில், எரிச்சலும் அடைகிறான். இந்த நிறைவின்மையே கோபாலனின் வாழ்வை ஆட்டி வைக்கிறது. நாராயணன்- பத்மி உறவு அழகானது. ஆனால் அதற்குள் சந்தேகம் என்கிற பேய் புகுந்து கெளகிறது. தன் மனதை விலக்கி நின்று பார்த்து ஆராய்ச்சி செய்யும் நாராயணனுக்கு அந்த இயல்பே பிறரையும் அவ்வாறு தவறாகக் கருதுமிடத்திற்குக் கொண்டுசேர்க்கிறது. அவனுடைய அதீத நுண்ணுணர்வே அவன் காதலையும் கொல்கிறது. கடைசியாக, பத்மியின் நிபந்தனையற்ற பேரன்பில்தான் அவன் மீள்கிறான்.

நாராயணன் - சாவித்திரி உறவு விசித்திரமானது. அந்த உறவில் சாவித்திரிக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை. அவளைப் பொறுத்தவரை அவனும் தம்பி கோபாலனும் ஒன்றுதான். இது முழுக்க முழுக்க அவன் அகம் இரகசியமாகப் பெருக்கி வளர்த்துக்கொண்ட பிம்பம் மட்டுமே. உண்மையில் அவன் தன் மன ஆழத்தில் பத்மியைவிடக் கூடுதலாக அக்காளைப் போன்ற சாவித்திரியையே காதலிக்கிறான். நாகமையர் சாவித்திரிக்குப் புத்தகம் படிக்கத் தருகிறார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் அவனுக்குள் பரவும் பொறாமையும் சாவித்திரிக்கு அவன் எழுதிய மொட்டைக் கடிதாசியைக் கண்டு பெருகி வரும் ஆத்திரமும் அதற்கான சான்றுகள். ஆனால் உள்ளுக்குள் 'இந்தக் காதல் தவறு' என்கிற புரிதலும் இருக்கிறது. ஆழ்மனதின் இரகசிய ஆசைகளுக்கும் மேல் மனதின் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் இடையில் சிக்கித் தவித்து குழப்பத்தில் உழலும் நாராயணன் பத்மியுடனான உறவுக்குப்பின் தனக்குள் எரியும்

அந்தரங்கத்தான தழலைத் தவரத்தாயாக ஏந்து கருவறையை அடைந்து சாவித்திரியைத் தனக்கான குலதெய்வமாக உருவகம் செய்துகொள்கிறான். திருமணமான பிறகும் வயதுக்கு வராத மனைவிக்கான காத்திருப்பில் அவன் நொடிகளைக் கொல்லும் மோகத்தைத் தீர்க்க வேசிகளை நாட யத்தனிக்கிறான். அந்தச் சூறாவளியில் சிக்கிக்கொள்ளாமல் அவனைக் காப்பாற்றுவது பத்மியுடனான காதல் அன்று, சாவித்திரி மீது வைத்திருக்கும் வழிபாடு நிறைந்த பெருங்காமம் என்பதை அவன் அகம் மட்டுமே அந்தரங்கமாக அறியும். 'இது தெரிந்தால் சாவித்திரி நம்மோடு பேச மாட்டாள்' என்கிற ஒற்றை எண்ணமே அவனை வேசிகளிடம் செல்லாமல் மீட்கிறது. இந்த உணர்வைச் சொல்வதற்கு அபூர்வமான படிமமொன்றை மாதவையா பயன்படுத்தியிருப்பார்.

'விரல்களை மெதுவாய் நக்குவதில் துளித்துளியாய் ஊறும் இரத்தத்தை ருசி பார்த்துக்கொண்டு சாந்தமாய் வாலாட்டி நிற்கும் ஒரு புலிக்குட்டி,

தடெரனறு கையை இழுத்துக்கொள்ளுவ தனக்கு இயற்கை குணமான
மூர்க்காவேசங்கொண்டு எஜமானனையே அடித்துக்கொண்டு தின்னப்
பாய்வது போல், தன் சுபாவத்தையும் உக்கிரத்தையும் வெளிப்படுத்தியது...'
என்கிற வரிகளில் நாம் உணர முடிகிற காட்சி அபூர்வமான ஒன்று. அவனை
அடித்துக் கொன்றுவிடும் புலியாக அவன் மீதான காமத்தை உருவகம்
செய்திருக்கிறார். மோகமுள்ளில் பாபு யமுனா மீது கொள்கிற விசித்திரமான
உறவுக்கு முன்னோடிக் கதையாக நாராயணன் - சாவித்திரி உறவை
மதிப்பிட முடியும்.

சங்கரனின் குணச்சித்திரம் அலாதியான ஒன்று. தனக்கு வாய்த்த
அனுபவங்களால் அவன் பெண் குலத்தையே 'உட்காரச் சொன்னால்
படுத்துவிடும் சிகாமணிகளாக' குறைத்து மதிப்பிடுகிறான். அதிலிருந்து
விலகி அவன் ஈகோவைச் சீண்டிய பத்மியைத் துள்ளத் துடிக்கக் கதற
விடுகிறான்.

தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியின் தொடக்க காலத்திலேயே உரைநடையில் எந்த
முன்னுதாரணமும் இல்லாத சூழலில் இவ்வளவு நுணுக்கமாகப்
பாத்திரங்களின் குணச்சித்திரத்தை வடிவமைத்து சம்பவங்கள் வழி
அவர்களை ஆராய்வது அபூர்வமான படைப்புத் திறனாகும்.

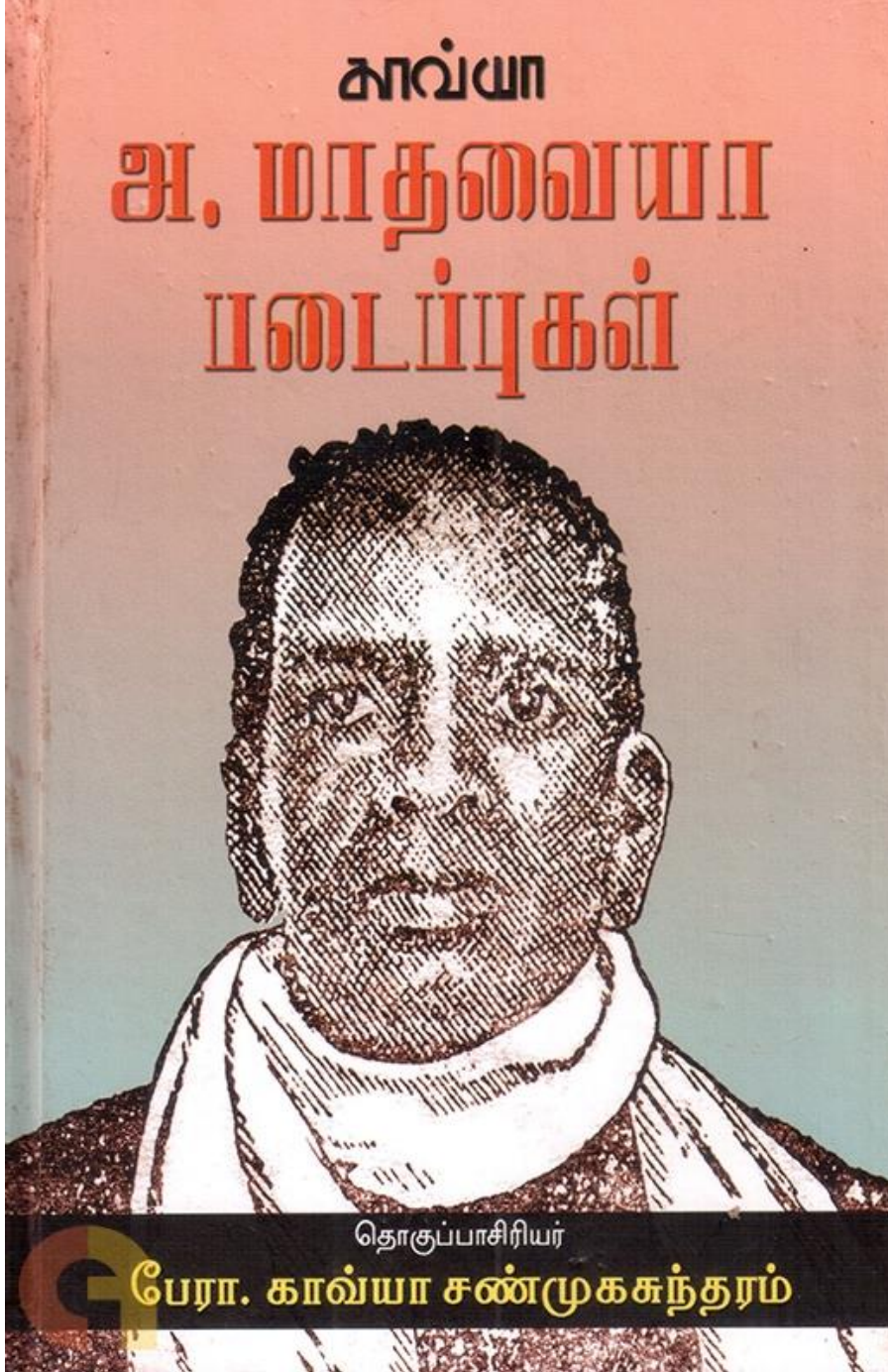
நாவலில் 'கிறிஸ்தவம்' குறித்து இரு விதமான சித்தரிப்புகள்
முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.
மாதவையாவுக்கு 'பிற மத வெறுப்பு' என்பது அறவே இல்லை. கிறிஸ்தவ
மதத்தின் சேவைகளையும் ஆங்கிலேயர்களால் கிடைத்த நவீனக்
கல்வியையும் அவர் இந்தத் தேசத்திற்குக் கிடைத்த வரங்களாகவே
கருதுகிறார். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் தன்னலமற்ற
அர்ப்பணிப்பை வியந்து போற்றுகிறார். சென்னையில் உள்ள சாதாரண
வண்டிக்காரனிடம்கூட 'அது மில்லர் ஸ்கூல்' என்று பதிந்து போயிருக்கிற
ஒற்றைக் காட்சி வழி மில்லரின் ஆளுமையையும் கிறிஸ்தவர்களின் கல்விச்
சேவையையும் நமக்குள் பதிய வைத்துவிடுகிறார். கல்விக்கூடங்களில்
பைபிள் வாசிப்பதுகூட அவருக்குத் தவறாகப்படவில்லை.

"ஆகாயத்திலிருந்து பல இடங்களிலும் பொழியும் நீரெல்லாம் எவ்விதமாக
கடைசியில் சமுத்திரத்தை அடைகின்றதோ, அதுபோலவே கடவுளை நாம்
எந்த நாமத்திலும் ரூபத்திலும் வணங்கிய போதிலும் எல்லாவற்றையும்
சர்வேசுவரனாகிய ஸ்ரீ கேசவரே ஏற்றுக்கொள்கிறார்" என்று பைபிள்

பார்ப்பனர்களைச் சாந்தப்படுத்தும் நோக்கில் நாராயணனின் ஆசிரியரான ராகவைய்யர் கூறுகிறார். ஆனால், கிறிஸ்தவ மதத்தின் மதமாற்றத்தில் நிகழும் கொள்கையே இல்லாத அபத்தத்தை ஓரிடத்தில் சுட்டியிருக்கிறார். அப்பா இரண்டாம் திருமணம் செய்துகொண்டு தன் கல்யாணம் குறித்து யோசிக்காத கோபத்தில் சங்கரன் திருமண ஆசைக்காகவே கிறிஸ்தவனாக விரும்புகிறான். அவன் தேடிப்போன பாதிரிமார்கள் அவனுக்குப் புத்திசொல்லி அனுப்பி வைக்காமல் வேலை மெனக்கெட்டு ஞானஸ்நானம் பண்ணி வைப்பார்கள். "நம்முடைய தேவன் பாவிகளாகிய நம்மைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு சிலுவையில் இறந்தார் என்று நம்புகிறீரா?" என்று அருட்தந்தை சங்கரனிடம் கேட்பார். அவனுக்குச் சிலுவை என்றால் என்னவென்றே தெரியாது. அதைப் பார்த்ததும் இல்லை. 'சிலுவை' என்பது இயேசுநாதர் இறந்த ஊராக இருக்கும் என்று எண்ணி அவன் 'நம்புகிறேன்' என்று ஒப்புதல் வாக்குமூலம் தருவான். இந்த அபத்தத்தை அவர் எவ்விதமான சாய்வுகளும்மின்றி மிக நுணுக்கமாகப் பகடி செய்திருக்கிறார்.

நாவலில் வரும் பல சமூகங்கள் குறித்த சித்தரிப்புகள் அன்றைய காலகட்டத்தின் நடைமுறை யதார்த்தம். வெள்ளாளர் உள்ளிட்ட சகல ஜாதிகளையும் பார்ப்பனர்கள் பகிரங்கமாக 'குத்திரர்' என்றே அழைத்திருக்கின்றனர். 'வெள்ளாலப் பயலே! என்ன கொழுந்து போய்விட்டதோ? தில்லும்முல்லும் பேசலாச்சா? பிலே, எங்கே இன்னும் ஒரு தரம் சொல்லு, உன் நாக்கை அறுத்து விடுகிறேன்' என்று கூப்பாடு போட்டு சீதாபதி பிள்ளை ராமபிள்ளையை அறையும் சித்திரம் நாவலில் வருகிறது. முதலியார்களுக்குப் பார்ப்பனர்கள் மீதிருக்கும் கடுப்பு சுட்டப்படுகிறது. வெள்ளையர்களின் சிறை விதிகள் சமமாக இருந்தாலும் சிறை அதிகாரிகளான பார்ப்பனர்கள் சக ஜாதிக்குக் காட்டும் குறைந்தபட்ச சலுகை பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஊரில் சகலரையும் அடக்கி ஆண்டு எதிர் கேள்விகள் இல்லாமல் திரிந்த பார்ப்பனர்களை 'நீதிமன்றம்' என்கிற ஜனநாயக வடிவத்தின் வழி உள்ளே நுழைந்த ஒன்றிரண்டு வெள்ளாளர்களும் முதலியார்களும் பதவிகளைப் பயன்படுத்தி பழிவாங்கும் சூழல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காமாந்தகனான முதலியார் நீதிபதி, துலுக்கப் பெண் மீது கை வைத்ததால் கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவம் பதிவாகி இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆண்ட பரம்பரையாகத்

தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் ஒரு சாதியினர், ஐயரின் மாட்டு வண்டிக்குப் பின்னால் காவல் கூலிகளாக பல கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குத் தடிகளோடு ஓடிவரும் நிகழ்வு அடையாளம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்த சுருக்கமான சமூகச் சித்திரத்தை இந்த நாவலில் காண முடியும்.

நாவலின் மிகப்பெரிய பலம் அதன் வசனங்களும் காலங்களைக் கடந்த நவீனத் தன்மையும்தான். கோபாலன் - கல்யாணி திருமணத்தின் போது கல்யாணிக்கு நிஜத்தில் அவன் மீது காதலென்று எதுவும் இருந்ததா என்று கூற வந்த மாதவையா, 'கல்யாணி தன் கணவன் மேற்கொண்ட காதலில் அணிகளுக்குரியது எவ்வளவு, இயற்கை அழகாயுள்ள மேனியழகுக்குரியது

எவ்வளவு, அவன் குணத்துக்கும் கல்வித் தேர்ச்சிக்குமுள்ளது எவ்வளவு, அவன் தனத்துக்கும் யௌவனத்துக்குமுள்ளது எவ்வளவு, அவன் தன் நாயகனாய் அமைந்த விதியினால் தனக்கு வேறு போக்கின்மைக்குரியது எவ்வளவு, நாள்தோறும் வளரும் பழக்கத்துக்குரியது எவ்வளவு, மற்ற காரணங்களுக்குரியது எவ்வளவு, ஆக மொத்தம் காதலே எவ்வளவு என்று பகுத்து, தொகுத்து அளவிடக்கூடிய கணித நூலை எம் ஆசிரியர் எமக்குக் கற்பித்திலர்' என்று எழுதியிருக்கிறார்.

மாதவையாவின் பெயரை மட்டும் மறைத்து 'இந்த வரிகள் யார் எழுதியவை?' என்று இப்போது ஊகிக்கச் சொன்னால் பலரும் சுஜாதா என்றோ சுந்தர ராமசாமி என்றோ ஆதவன் என்றோ அவரவர்க்கு எட்டிய கைப்பிடி மணலின் ஞாபகத்தில் சொல்லக்கூடும். 'காதல்' என்கிற புனித வஸ்துவை நவீனத்துவ எழுத்தாளர்கள் அளவிற்கு விலகி நின்று பார்க்கிற தனித்துவம் நிறைந்தவர் மாதவையா. சீப்பின் பற்களைப் போல் மனிதர்கள் குலங்களாகவும் சாதிகளாகவும் ஓராயிரம் உடல்களில் ஒற்றை மனம் கொண்டு வாழ்ந்த காலத்திலேயே 'மனிதர்கள் தனித்தனியான தீவுகள்' என்று எழுதி அந்நியமாதலின் சாயலை வெளிப்படுத்திய எழுத்தாளராகவும் மாதவையா இருந்திருக்கிறார் என்பது ஆச்சர்யம்தான்.

அதே அளவுக்கு ரொமாண்டிசத் தன்மையோடும் அவரால் எழுத முடியும். சாவித்திரியின் அழகில் தன்னையிழந்து மயங்கிய நாராயணன், அவள் குரலை முதன்முதலாகக் கேட்கும் போது அடைந்த உணர்வினை, "ஒரு மூடனான சிவபக்தனை மார்கழி மாதம் திருவாதிரையன்று கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு போய் சிதம்பரத்தில் நடராஜ மூர்த்தி சந்நிதியில் தொண்டர் முழக்கத்துக்கு மத்தியில் கற்பூரம் ஆடும் போது திடீரென்று கண்ணைத் திறந்துவிட்டால் அத்தருணத்தில் அவன் இதயமிருக்கும் நிலைக்கு ஒருவாறு ஒப்பிட்டுக் கூறலாம்" என்று வர்ணிக்கிறார். இந்த வரிகளை எழுதியது தி.ஜானகிராமனோ வண்ணதாசனோ என்று ஒருவர் சத்தம் போட்டுச் சொன்னாலும் நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு நம்பிவிடுவோம்.

தன் மகளைவிட வயதில் குறைந்த பெண்ணைப் பணத்திமிருக்காகத் திருமணம் செய்யப்போகிற பெண்ணை சேஷ்ய்யரின் தோற்றத்தைப் பார்த்து அங்கிருப்பவர்கள் ஏடாகூடமாகப் பேசுகின்றனர். அதிலொருவர், 'மாப்பிள்ளை வெள்ளி மயிரினால் பெண்ணுக்கு மிஞ்சி செய்யலாம்' என்று கூறுவதாக சொற்சிக்கனமான கவித்துவத்துடன் மாதவையா எழுதுகிறார்.

இப்படிப் பலவற்று வதமான எழுத்து பாணகளுக்கான மூலகரத்தவாக மாதவையா இருந்திருப்பதை நாவலெங்கும் உணர முடிகிறது.

நாவலின் மிக முக்கியமான பலவீனங்கள் மூன்று-

1. பெண் பாத்திரங்களின் அக உலகை அவர் ஆண் பாத்திரங்கள் அளவுக்கு யதார்த்தமாகச் சித்தரிக்கவில்லை.
2. ஆசிரியரே அடிக்கடி இடையிட்டுப் பேசி கருத்து சொல்வது நாவலின் ஓட்டத்தைத் தடைசெய்கிறது. பல இடங்களில் பாத்திரங்களின் பெயர் போட்டு நாடகப் பாணியில் எழுதியிருக்கிறார்.
3. சில இடங்களில் அவர் உதாரணமாகக் காட்டும் தமிழிலக்கிய, ஆங்கில இலக்கிய மேற்கோள்கள் நாவலோடு பொருந்தியிருந்தாலும் பல இடங்களில் அவை துருத்தி நிற்கின்றன.

உரைநடையில் முன்னோடிகளே இல்லாத காலத்தில் எழுதப்பட்ட நாவலில் இவற்றைக் குறைகளென்று கூற முடியாவிட்டாலும் அவருடைய பிற நிறைகளை வைத்துப் பார்க்கிற போது காலத்தை வைத்து அவரை மதிப்பிட முடியாது. அவர் காலம் கடந்த எழுத்தாளர். அவருடைய ஏராளமான நிறைகள் எப்படி காலம் என்கிற வரையறைக்குள் பொருந்தாமல் நிற்கின்றனவோ, அதே மாதிரிதான் குறைகளையும் விமர்சனங்களுடன் மதிப்பிட வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

பெண் கதாபாத்திரங்களைப் பொறுத்தவரை அவருடைய மிக முக்கியமான பிரச்சினை சமூகவெளியில் வெளிப்படுகிற அவருடைய இலட்சியவாதக் குரல் இங்கும் வெளிப்பட்டு விடுகிறது.

அவர் கற்ற ஆங்கிலக் கல்வியின் வாயிலாக,

1. விதவை மறுமணம்
2. உடன்கட்டை ஒழிப்பு
3. பால்ய விவாக நீக்கம்
4. பெண் கல்வி

ஆகிய நான்கையும் அவர் பெண்களுக்கான உரிமைகளாக வழிமொழிகிறார். குடும்பம் என்கிற தளத்தில் ஆண் வெறுமனே பாலியல் ரீதியாகப் பெண்ணைக் கையாள்வதைத் தாண்டி அவளை அறிவுப்பூர்வமான துணையாகக் கருதி இருவரும் இணைந்து அறிவுத்தேடல்களைப்

பரமாறகௌவதன வழி உருவாகும் பாலயல கௌரசசய
உயர்ந்ததென்று கருதுகிறார்.

இந்தியக் குடும்பங்களின் பாரம்பரியமான புனித உருவகங்களான 'அடங்கி, ஒடுங்கி, ஆக்கிப்போட்டு, புள்ளை பெத்து, குடும்பத்திற்காகத் தியாகம் செய்து, கற்பால் மோட்சம் அடைவதை' நிராகரித்து, 'மரபுகளின் தடைகளை வென்று, கல்வி கற்று, அறிவுத் துணையாகி, கற்பால் மிளிர வேண்டும்' என்று மாற்றி யோசிக்கிறார்.

பெரியாரைப் போலவே வாய்ப்பு கிடைக்கும் இடங்களில் எல்லாம் பெண்களின் நகைப்பித்து, அலங்காரப் பித்தைக் கேலி செய்கிறார். அவருடைய இலட்சிய உருவகமான நாராயணன் அந்த எண்ணங்களின் முழு வடிவமாக இருக்கிறான்.

ஆனால், பெண் 'புனிதமானவள்' என்கிற கட்டமைப்பை அவர் எழுத்துகள் தாண்டவில்லை. அவர் மரபின் புனிதங்களுக்கு நிகராக ஐரோப்பியத் தன்மைகொண்ட 'நவீனப் புனிதத்தை' பெண்ணின் மீது பூசிவிடுகிறார்.

அதே போல் 'கற்பு' என்கிற கோட்பாட்டின் மீதான தீவிர நம்பிக்கையும் அதைப் பெண்ணுக்கு அதிதீவிரமாக வலியுறுத்தும் மனோபாவமும் அவருடைய ஆளுமைக்குள் தீவிரமாகப் படிந்திருக்கின்றன. அவர் கற்ற முற்போக்கான கொள்கைகளுக்கு நேர் மாறாக, பெண்களின் அடிப்படை இயல்புகள் என்று சாஸ்திரங்களும் பழந்தமிழ் நூல்களும் டென்னிஸன் போன்ற ஐரோப்பியச் சிந்தனையாளர்கள் எழுதி வைத்த சிந்தனைகளும் அவர் மனதை ஆக்கிரமித்திருக்கின்றன. இந்த இரண்டுக்கும் இடையிலான உரசலுடன்தான் அவருடைய புனைவுலகம் பெண்களைக் கட்டமைக்கிறது.

இந்த மனோபாவத்தால்தான் ஆண் கதாபாத்திரங்களின் அக உலகை எந்தத் தடைகளுமின்றி அவர் ஆய்வுசெய்ததைப் போல் பெண்களின் உலகத்திற்குள் செல்லவில்லை அல்லது ஆழமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை. அவர் உருவாக்குகிற பெண் கதாபாத்திரங்களின் மையக்கோடாக 'கற்பு' இருக்கிறது. கோட்டுக்கு இந்தப் பக்கம் இருப்பவர்களின் அக உலகை அவர் விரிவாகப் பேசுவதில்லை. சாலா, காமாட்சியம்மாள், கமலாம்பாளின் செய்கைகளை அவர் இயல்பாக வருணித்த அளவுக்கு பத்மாவதி, சாவித்திரி, கல்யாணி ஆகியோருடைய மனதின் உள்ளடுக்குகளை ஆராயவில்லை. அவர்கள் இதிகாசங்களில் வரும் புனிதக் கதாபாத்திரங்களைப் போலவே காட்சி தருகின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு இணைகளாக வருகிற ஆண்களை அக்கு வேறு ஆணி வேறாக அலசி ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

ஒப்பீட்டளவில் கல்யாணி கதாபாத்திரத்திரத்தின் சித்தரிப்பு கொஞ்சம் பரவாயில்லை. 'உன் மீதும் தப்பிிருக்கிறது. உன் குணாதிசயத்தால்தான் நான் சாலாவிடம் போனேன்' என்று சொல்லும் கோபாலனிடம் அவள் கூறும் பதில் புத்திக்கூர்மை நிரம்பியது. 'நீ செய்த இதே செயலை பத்மா செய்திருந்தால் நீயும் நாராயணனும் நல்லவளாக அவளை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா? உன் இடத்தில் இருந்தாலும் நாராயணன் இதைச் செய்திருப்பானா?' என்று கேட்பாள். கணவனிடம் இதைக் கூறும்போது விவரமாக தன்னை உள்ளடக்கிக் கூறாமல் பத்மாவதியை வைத்து அவனுக்குப் புரிய வைக்க முயல்கின்ற நுணுக்கம் முக்கியமானது. இந்த அளவுக்குச் சித்தரிக்கத் தெரிந்தும் சில புனிதங்களைக் கலைக்கக் கூடாது என்கிற எச்சரிக்கையுடனேயே அவர் பத்மாவதி, சாவித்திரி போன்ற

கதாபாத்தரங்களைத் தடையாகப் படைத்துவட்டாரா என்று கருத்த
தோன்றுகிறது.

சீர்திருத்தத்தின் ஆவேசமும் கலையமைதியின் நிதானமும் ஒருங்கே
வாய்க்கப் பெற்ற மாதவையா தமிழ் நாவலின் பெருமிதம் நிறைந்த
முன்னோடி என்று ஏற்பதில் எனக்குத் தயக்கமே இல்லை. அடுத்த அரை
நூற்றாண்டு வரை அவரைத் தாண்டுகிற நாவலாசியர்கள்
தோன்றவுமில்லை. (சிறுகதைகளில் தோன்றி விட்டனர்) கவிதைகளால்
சூழப்பட்ட பழங்காலக் குகையிலிருந்து பாய்ந்து வந்த உரைநடைச்
சிறுத்தையின் பாய்ச்சலே இன்றைய புனைவுலகிற்கு வாய்த்த
அனுகூலமாகக் கருதப்படுகிறது. அவர் படைப்பாளர் மட்டுமல்ல, அசலான
சிந்தனையாளரும் கூட. ஏற்கனவே நவீனத் தமிழ் இலக்கிய உலகின்
தொடக்கப் புள்ளியாக அடையாளம் காணப்பட்டிருக்கிற பாரதியின்
ஆளுமையுடன் மாதவையாவை ஒப்பிட்டுத் தெளிகிற போதுதான் நாம்
அவருக்கான சரியான இடத்தை வழங்க முடியும்.

தமிழின் மேன்மைக்காக நின்ற மாதவையா (1872-1925)

ஞாலன் சுப்பிரமணியன்

<https://keetru.com/index.php/2018-01-12-05-57-50/2014-03-08-04-39-26/2014-03-14-11-17-85/9869--1872-1925>

சமூக வரலாறு மக்களுக்குச் சொந்தமானது; அது அவர்களைச்
சென்றடைய வேண்டும். இவ்வுணர்வுடன் தமிழ்நாட்டறிஞர்
பெருமக்கள் அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, செயல்படவில்லை
என்பது வருந்தத்தக்கது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்ச்
சமுதாய வாழ்வில் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் தோன்றின;
ஆங்கிலக் கல்வி வாய்ப்புப் பெற்ற சிலர் இம்மாறுதல்களைத்
தோற்றுவித்தனர். அன்னியர் பிடியில் நாம் அடிமைகளாக
வாழ்கிறோம் என்பதை அவர்கள்தாம் முதலில் தெளிவாக
உணர்ந்தனர். இந்த அடிமைத்தனம் நமது சமுதாய

அவலங்களை ம்மலும் அதிகராகச செயதுள்ளதையும் அவர்கள் கண்டனர். சமத்துவம் பற்றி மேலைநாடுகளில் புரட்சிகரமான கருத்துகள் பரவத்தொடங்கிய அக்காலத்தில் இந்தியச்சிந்தனை மரபிலும் அதை ஒத்த கருத்துகளை ஆய்வதில் சிலர் ஆர்வம் காட்டினார். இத்தகைய ஒத்திசைவான கருத்துகளைக்கண்டு அவற்றுக்கு உயிர் பெய்தவர்களில் அ. மாதவையா தலையாய இடத்தினைப் பெறுகிறார். தமிழ்-இந்திய மானுடத்தின் சக்தியை, அதன் பலத்தை அறிந்து வெளிப்படுத்தியவர் அவர். நீண்டகாலமாக வேருன்றியிந்த சீழ்பிடித்த மரபுகளை அவர் மறுத்து நின்றார், அதில் வெற்றியும் பெற்றார்.

தமிழிலக்கியம் புத்துயிர் பெற அடித்தளம் அமைத்தவர் மாதவையா. சமயம், நம்பிக்கைகள், சாதியமைப்பு பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியன தமிழ்ச்சமுதாயத்தைச் சீரழித்து வருவதை உணர்ந்த அவர் தனி ஒருவராக மிகுந்த துணிச்சலுடன் கலகக் கொடியினை உயர்த்தினார். ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அவர் நிறையவே எழுதினார். திருக்குறள் மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூறாண்டில் கிளைத்த சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களிலிருந்து அவர் ஆதர்சம் பெற்றார். அவர் படைப்புகள்- கட்டுரைகள், புதினங்கள்- அறிவார்ந்த நகைத்திறன் உடையவை.

mathavaiya அவருடைய புதினங்களில் முத்துமீனாட்சி குறிப்பிடத்தக்கது. அது விரிவான, புதிய தமிழ் மரபுத்தொடர்களால் ஆன படைப்பு; செல்வாக்குள்ள தமிழ்ப்பார்ப்பனக் குடும்பங்களில் நிலவிய நம்பிக்கைகளை நேரடியாக விமரிசனம் செய்யும் நாவல். ஒரு சிறுமியை மணமகளாகக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். கல்வி பெற

அக்குழந்தை ஏங்குகிறது. பூப்படைவதற்கு முன்னரே அச்சிறுமியை, ஏற்கனவே மணமாகி மனைவியை இழந்த வயதான ஒருவருக்கு மணம் செய்விக்கின்றனர். மணவாழ்க்கை சீரழிக்கப்படுகிறது; இளமைப்பருவத்திலேயே அவள் விதவையாகிறாள். அவளுக்கு மீட்சி கிடைக்கிறது! இன்று இக்கதை தரும் செய்தி நம்மைத் திடுக்குறப்பண்ணா திருக்கலாம். ஆனால் 1903-இல் இப்புதினம் வெளியானபோது தமிழ் வாசகர்கள் பேரதிர்ச்சியடைந்தனர்.

பத்தொன்பதாம் நூறாண்டில் அன்றைய மதராஸ் ராஜதானி காலனியப்பிடியில் திக்குமுக்காடியது. பள்ளிகளில் ஆங்கிலமொழியும் இலக்கியமும் நுழைந்தன. அதைக்கற்பிப்போர் பெரும்பாலும் கிறித்தவப் பாதிரிகள். அவர்களில் வெள்ளையர் எண்ணிக்கை கணிசமானது. மதவுணர்வுமிக்க இவர்களுடைய முக்கிய பணி தமிழர்களைக் கிறித்தவராக மாற்றுவதே. அதற்காகவே அந்த வெள்ளைப் பாதிரிகள் தமிழைக்கற்கத் தொடங்கினர்; அப்போது தமிழ்மொழியின் நீண்டவரலாறு பற்றியும் அதன் சிறந்த இலக்கிய மரபுகள் பற்றியும் அறிந்தனர். அந்தக் காலத்தில்தான் தமிழ்த்தாத்தா உ.வே. சாமிநாதய்யர் (1855-1942), சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை (1832-1901) போன்றோர் தம் பணியைத் தொடங்கினர். சங்க இலக்கியங்களை (கி.மு.200-கி.பி.400) மீட்டெடுத்து, பாதுகாத்து, விளக்கி, வெளியிடுவதைத் தலையாய பணியாக, கடமையாகக் கொண்டு செயலாற்றினர்.

தமிழ்ப்படைப்பாளிகளுக்கு ஆங்கில இலக்கியக்கூறுகள்-
இலக்கியக் கொள்கைகள் - மரபுகள்-வடிவங்கள்
பரிச்சயமாயின. அந்த அறிவின் துணை கொண்டு அவர்கள்
எழுதத்தொடங்கினர். வேதநாயகம் பிள்ளையின் பிரதாப
முதலியார் சரித்திரம் (தமிழின் முதல் புதினம்)
வெளியாயிற்று. அதில் புராணக்கூறுகள் இருந்தன!
பள்ளிகளில் பாடநூலாக அது ஏற்கப்பட்டது. ராஜம் ஐயரின்
கமலாம்மாள் சரித்திரம் அடுத்து வந்தது. (விவேக சிந்தாமணி
எனும் இதழில் தொடராக வெளிவந்தது1896). 1898-ஆம்
ஆண்டில் மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரம்
வாசகர்களுக்குக் கிடைத்தது. இதைத்தமிழின் மூன்றாவது
புதினம் என்பர். ஆனால் 1892-ஆம் ஆண்டிலேயே சாவித்திரி
சரித்திரம் எனும் யதார்த்த நாவலின் பெரும்பகுதியை
மாதவையா எழுதிமுடித்திருந்தார். பெண்களுக்கு எதிரான
அநீதிகளை சித்தரிக்கும் முதல் தமிழ் நாவல் இது என்பது
குறிப்பிடத்தக்கது.

மாதவையாவின் உரைநடை (தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும்)
இலக்கியச்சுவைமிக்கது. கதைப்போக்கில் உரையாடல்களை
அழகுற அமைத்துச்செல்வதில் அவர் முன்னோடியாக
விளங்கினார். சாவித்திரி சரித்திரம்தான் முழுமை பெற்று
முத்துமீனாட்சியாக இலக்கிய உலகினைக் கலக்கியது!
முதலாவது உலகப் பெரும் போருக்கு முன்னைய
ஆண்டுகளில் விதவை மறுமணம் அல்லது அதற்கு ஆதரவு
எனும் கருத்துநிலை கடுமையான சர்ச்சைகளைத்
தோற்றுவித்தது. எதிர்ப்புகளைப் பொருட்படுத்தாத
மாதவையா மானுடம் குறித்தும் பகுத்தறிவு குறித்தும்
தன்னுடைய கருத்துக்களை

அஞ்சாது வெளிப்படுத்தினார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சமூக நாவல்கள், கவிதைகள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள், வரலாற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்ட புதினங்கள், மொழிபெயர்ப்புகள் என 60-க்கு மேற்பட்ட படைப்புகளைத்தந்த மாதவையா, தன் 53-வது வயதில் மறைந்தார்.

மாதவாவின் பொதுதர்ம சங்கீத மஞ்சரி (1914), புது மாதிரி கல்யாணப் பாட்டுகள் (1925) மற்றும் விஜய மார்தாண்டம் (1903) எனும் வரலாற்று நாவல், திருமல சேதுபதி (1910) எனும் நாடகம், ஷேக்ஸ்பியரின் ஒதெல்லோ நாடகத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்ட உதயாளன் போன்ற படைப்புகள் வெளியான போது மிகுந்த வரவேற்பைப்பெற்றன.

ஆங்கிலத்தில் அவர் எழுதிய Thillai Govindan: A Posthumous Autobiography (1903), Satyananda (1909) Clarinda (1915), Lt. Panju போன்றவை அந்த நாட்களில் புகழ்பெற்ற படைப்புகள். Clarinda ஒரு காதல் கதை. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு உயர்குடி விதவை, ஏறுமாறான ஒரு வெள்ளை ராணுவ வீரன் மீது காதல் கொள்கிறாள். அவன் சாவுக்குப்பின்பு அவள் கிறித்துவ மார்க்கத்தைத் தழுவுகிறாள். வாழ்க்கையில் கடும் சோதனைகளை எதிர்கொள்கிற மேட்டுக்குடியைச் சேர்ந்த ஒரு ஹிந்து விதவை, கிறித்துவத்தை விரும்பி ஏற்கிறாள்! இந்தியாவின் மாண்புமிக்க மரபுகள் எவ்வாறு பெண் வெறுப்பு, மானுட வெறுப்பு எனச்சீரழிந்தன என்பதை

மாதவையா தன் படைப்புகளில் நுட்பமாக விளக்குகிறார். வெள்ளையர் நம்பற்குரியவரல்லர் என்பதை உணர்த்தும் அவர், சமூக நீதி பற்றிப் பரங்கியரின் கொள்கைகள் ஓரளவு பாராட்டத்தக்கவை என்கிறார்!

மாதவையாவை இதழாசிரியராகவும் காண்கிறோம். பஞ்சாமிர்தம் என்ற பெயரில் அவர் நடத்திய தமிழிதழ், அந்த நாட்களில் நாட்டுப்பற்றை உள்ளீடாக, மறைபொருளாக வலியுறுத்தியது; சாதி அமைப்பைச் சாடியது, மூட நம்பிக்கைகளைக் கண்டித்தது. மாதவையா போர்ப்பண்புமிக்க சீர்திருத்தவாதி என்பது ஆய்வாளர் கருத்து. நவீன காலத் தமிழ் மானுடம் போற்றியவர் அவர் என Santa Clara University யைச் சேர்ந்த வரலாற்றியல் பேராசிரியர் சீதா அனந்தராமன் மதிப்பிடுகிறார். (Gender and Ethnicity in Early Tamil Novel எனும் அரிய ஆய்வு நூலை எழுதியவர் இவர்.)

தமிழ்மொழி மேன்மை, தேசியவுணர்வு எனும் கருத்தாக்கங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு, பெண் உரிமை, பெண் விடுதலையை வலியுறுத்திய மாதவையா, தூய காதலைக் கொண்டாடியவர்.

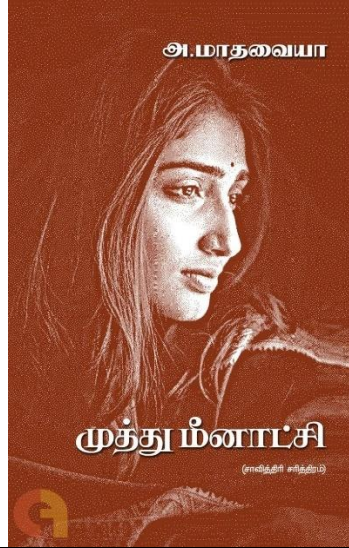
மாதவையாவின் வழித்தோன்றல்களும் தமிழ்ப் பணியில் இன்பம் கண்டவர்கள். அவருடைய ஒரு மகன் மா. அனந்தநாராயணன், பெரும் படிப்பாளி. உயர்நீதிமன்ற நடுவராகக் கடமை ஆற்றியவர். சிறைப்பட்டிருந்த தோழர் பாலதண்டாயுதம் மொழிபெயர்த்தளித்த தேனீக்கள் பற்றி

அவர் தந்த கருத்துரை இன்னும் நம் நினைவில் நிற்கிறது. மற்றொரு மகன் மா. கிருஷ்ணன் ஒப்பற்ற இயற்கை ஆராய்ச்சியாளர்; கானுயிர்க்காதலர். காடுகளில் வாழும் அற்புத உயிரினங்கள் பற்றி புகழ்பெற்ற கட்டுரைகளையும் புகைப்படங்களையும் உலகுக்கு அளித்தவர். இயற்கை ஆய்வு சார்ந்த அவருடைய தமிழ்க் கட்டுரைகள் மற்றும் தமிழில் எழுதிய கதிரேசன் செட்டியாரின் காதல் எனும் துப்பறியும் நவீனம் குறிப்பிடத்தக்கன. இக்கதைக்கு அவர் வரைந்திருந்த ஓவியங்கள் அந்த நூலுக்கு மேலும் அழகு சேர்த்தன.

முத்து மீனாட்சி

அ. மாதவையா

<https://www.commonfolks.in/books/d/muthu-meenakshi>

அ. மாதவையா படைப்புகள்

அ. மாதவையா

<https://www.commonfolks.in/books/d/a-madhavayya-padaippugal>

அ. மாதவையா (1872 - 1925) தமிழில் குறிப்பிடத் தகுந்த படைப்பாளி. நெல்லைச் சீமையின் பெருங்குளத்தில் தெலுங்குப் பிராமண குலத்தில் பிறந்தவர். அழியாத படைப்புகளை ஆக்கித் தந்தவர்.

இதில் அவரது குறள் நானூறு (திருக்குறள்) பாலவிநோதக் கதைகள், குசிகர் குட்டிக் கதைகள், பொது தர்ம சங்கீத மஞ்சரி, இந்திய தேசிய கீதங்கள், முத்து மீனாட்சி எனும் நாவல், சித்தார்த்தன், தட்சிண சரித்திர வீரர்கள் எனும் கட்டுரைகள், திருமலை சேதுபதி, உதயலன், பாரிஸ்டர் பஞ்சநாதம் எனும் நாடகங்கள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன.

- காவ்யா சண்முக சுந்தரம்

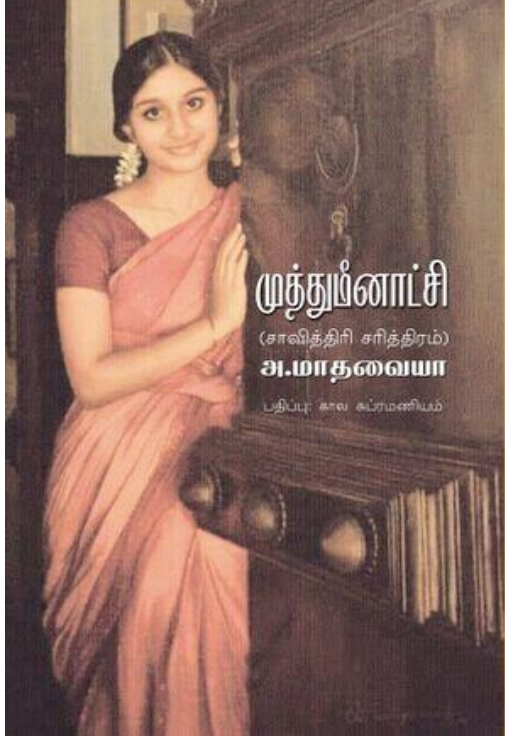
 காவ்யா

'முத்து மீனாட்சி' (Muthumeenakshi) என்பது புகழ் பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளரான அ. மாதவையா அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஒரு முற்போக்கான சமூக நாவலாகும். இது 1903-ஆம் ஆண்டு புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டது. 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' நாவலுக்குப் பிறகு தமிழில் வெளிவந்த முக்கியமான சமூக

நாவல்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.கதைச் சுருக்கம்:இது ஒரு பிராமணப் பெண் தனது வாழ்க்கைக் கதையை (சுயசரிதை) நேர்மையாக எடுத்துரைப்பது போல எழுதப்பட்டுள்ளது.அந்தக் காலத்தில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள், குழந்தை திருமணம் மற்றும் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை ஆகியவற்றை இந்நாவல் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.குறிப்பாக, பெண்களின் கல்வி மற்றும் விதவை மறுமணம் ஆகியவற்றுக்கான அவசியத்தை இது அழுத்தமாகப் பேசுகிறது.வரலாறு மற்றும் சிறப்புகள்:'சாவித்திரி சரித்திரம்' என்ற பெயரில் 1892-ஆம் ஆண்டு 'விவேகசிந்தாமணி' இதழில் இக்கதை தொடராக வெளிவந்தது.பெண்களின் நிலையை விமர்சித்ததாலும், விதவை மறுமணத்தை ஆதரித்ததாலும் பழமைவாதிகளிடமிருந்து கடும் எதிர்ப்புகள் கிளம்பின.இதனால் இதழாசிரியர் இக்கதையை பாதியிலேயே நிறுத்தினார்.பின்னர் 1903-ஆம் ஆண்டு, சிறிய மாற்றங்களுடன் 'முத்து மீனாட்சி' என்ற பெயரில் தனிப் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டது.தமிழில் விதவைச் சிக்கலைப் பற்றிப் பேசும் முதல் சமூக நாவல் என்ற பெருமை இதற்கு உண்டு.நாவலின் 1924-ஆம் பதிப்பு போன்ற வரலாற்றுத் தகவல்களை முழுமையாக அறிய நீங்கள் சிறுகதைகள் தளம் வாயிலாகப் படிக்கலாம். மேலும், இந்நாவலின் விமர்சனங்கள் அல்லது மாதவையாவின் பிற படைப்புகள் பற்றி உங்களுக்குத் தகவல்கள் தேவையா?

முத்துமீனாட்சி

<https://tamil.wiki/wiki/%E0%AE%AE%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AF%81%E0%AE%AE%E0%AF%80%E0%AE%A9%E0%AE%BE%E0%AE%9F%E0%AF%8D%E0%AE%9A%E0%AE%BF>

செத்தமிழ் நாவல்கள் 3. முத்து மீனாட்சி

ஒரு பிராமணப்பெண் சுவசரிதை

—*—*—*—

“தொன்முறை மாறித் துலங்கும் புதுமுறை;
கண்முறை ஒன்றினே நுணம் அழக்தாழே
பன்முறைலின் துணம் பான்.”

—*—*—*—

இத

பத்மாவதி சரித்திரம், விஜயலக்ஷ்மிநாயகம், குழிக்குடிச்
கதைகள், உதயன், திருமலைசேதபதி, சித்தார்த்தன், புத்தசரிதை,
பாண்டமாயணம், பாவலோதக் கதைகள், பொதுநிபந்தனையுடைய,
புதுவாழ்விடக் கவிப்பாடல் பரிட்சை, ஆசாச் சித்திரத்தம், பரிட்சைப்
பஞ்சாங்கம், திசிலக் கோகீதன் முதலிய பல பிரபலமான நூல்
களின் ஆசிரியரும், பஞ்சாங்கிதம் பத்திரிகையுமுள்ள

அ. மாதவையா

இயற்றியது

—*—*—*—

திருத்திய நூலுடைய பதிப்பு

சென்னை

குழிக்குடி அச்சுப்பிரைண்டிங்—புத்தகாலை

எட்டாம்புலி ரோடு—மயிலாப்படி

எட்டாம்புலி

1924

[சாவிதா]

<https://www.sirukathaigal.com/%E0%AE%AE%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AF%81-%E0%AE%AE%E0%AF%80%E0%AE%A9%E0%AE%BE%E0%AE%95%E0%AF%8D%E0%AE%B7%E0%AE%BF/>

அ. மாதவையா எழுதிய நாவல். பெண்விடுதலை, விதவை மறுமணம் குறித்து பேசுகிறது. சாவித்திரி சரித்திரம் என்ற பேரில் 1892-ல் விவேகசிந்தாமணி இதழில் தொடராக வெளிவந்து நிறுத்தப்பட்டது. பின்னர் முத்துமீனாட்சி என்ற பேரில் 1903-ல் வெளிவந்தது. முத்துமீனாட்சி என்னும் விதவையின் கதையைச் சொல்லும் நாவல் இது

பிரசுர வரலாறு

முத்துமீனாட்சி 1892-ல் அ.மாதவையாவால் எழுதப்பட்டது. முத்து மீனாட்சி (ஒரு பிராமணப்பெண் சுவசரிதை)' என்ற தலைப்பில் இது வெளிவந்திருக்கிறது. அப்போது அவர் சென்னை கிறித்தவ கல்லூரியில் எம்.ஏ. படித்துக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய நண்பர் தொடங்கிய விவேகசிந்தாமணி என்னும் மாத இதழில் இந்த நாவலை தொடராக எழுதினார். அப்போது விவேகசிந்தாமணியில் கட்டுரைகளுக்கு அ. மாதவையா என்ற பெயரை

பயனபடுததயருந்தபோதும இநநாவலல ஆசரயர பெயர சாவதர
என்றே அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

நாவலின் உள்ளடக்கம் எதிர்ப்பை உருவாக்கியது. ஆகவே இதழாசிரியர்
பிரசுரத்தை நிறுத்திக்கொண்டார். இது ஆ.மாதவையாவை
புண்படுத்தியது. ஆகவே அவர் தொடர்ந்து ஆறாண்டுக்காலம் ஏதும்
எழுதவில்லை என அவர் வரலாற்றை எழுதிய அவர் மகனாகிய
மா.கிருஷ்ணன் சொல்கிறார்.

1898-ல் அ.மாதவையா தன் இரண்டாவது நாவலான பத்மாவதி
சரித்திரத்தை விவேகசிந்தாமணி இதழிலேயே எழுதினார். அது
வரவேற்பைப் பெறவே சாவித்ரி சரித்திரம் நாவலை முத்துமீனாட்சி
என்ற பெயரில் நாவலாக வெளியிட்டார். பெயர்களையும்
இடங்களையும் நாவல் வடிவில் வந்தபோது மாற்றியிருந்தார்.
அப்போதும் இந்நாவல் கடுமையான விமர்சனங்களை பெற்றது.
இந்து நாளிதழில் கண்டனங்கள் வெளியாயின என மா.கிருஷ்ணனின்
குறிப்பு குறிப்பிடுகிறது.

அ.மாதவையா 1903-ல் இந்நாவலை தானே வெளியிட்டார். 1924-
ல் விரிவுபடுத்திய இரண்டாம்பதிப்பை தன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
வெளியிட்டார். முத்து மீனாக்ஷி (ஒரு பிராமணப்பெண் சுவசரிதை)
என்ற தலைப்பில் இது வெளிவந்திருக்கிறது. இரண்டாம்பதிப்பு
வெளிவந்த பிறகுதான் இந்நாவல் கவனிக்கப்பட்டது.

சாவித்திரி என்ற புராண காலப் பெயரைத் தம் நாவலுக்கு முதலில்
குறியீடாகச் சூட்டியிருக்கிறார் மாதவையா. தாய் மீனாட்சி,
இளம்வயதிலேயே மறைந்த சகோதரி முத்துலட்சுமி (1860-76),
மகள் முத்துலட்சுமி இவற்றை இணைத்து முத்துமீனாட்சி என்ற
பெயரை சூட்டியிருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர் கால சுப்ரமணியம்
குறிப்பிடுகிறார்

இந்நாவலான இரண்டாம் பதிப்புக்கு எழுதிய முன்னுரையால் அ.மாதவையா இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்

இந்த நாவல் 21 ஆண்டுகளுக்கு முன், முதலில் வெளிவந்த பொழுது, இதன் கொள்கைகளையும் வாழ்க்கைக் குறிக்கோளையும் 'ஹிந்து' பத்திரிகை பழித்துக் கண்டித்தெழுதியது. பின்பு பத்து வருஷங்களுக்குள் அந்தக் கோட்பாடுகளின் விருத்தியுரை என்னலாகும் குசிகர் குட்டிக் கதைகளை, அதே பத்திரிகை தானே பிரசுரித்தது மன்றி, புஸ்தக ரூபமாகவும் திரட்டி வெளியிட்டு நாடெங்கும் பரவச் செய்தது. சிலவாண்டுகளுக்குள் நம்மவர் அபிப்பிராயங்கள் எவ்வளவு திருந்தி முன் வந்திருக்கின்றன என்பதற்கு இதுவே தக்க சான்றாகும்

சாவித்திரியின் கதை முத்துமீனாட்சி நாவலாக ஆனபோது கீழ்க்கண்ட மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன என்று ஆய்வாளர் கால சுப்ரமணியம் குறிப்பிடுகிறார்

சாவித்திரி - முத்துமீனாட்சி,செங்கமலம் -
குட்டியம்மாள்,இலட்சுமியம்மாள் - பார்வதியம்மாள்,சேஷி- நாணி -
,சங்கரி சங்கரி,விசாலாட்சி - விசாலாட்சி,காமாட்சி -
காமாட்சி,இலட்சுமி - இலட்சுமி,நடேசன் - சுந்தரேசன்,கோபாலன் -
சுப்பிரமணியன்,கிருஷ்ணன் - இராமன்,சுப்பையர் - சங்கரையர்,சுந்தர
சாஸ்திரி - இராமபத்ர சாஸ்திரி,சுந்தரமையர் -
சுந்தரமையர்,கோவிந்தப்பபுரம் - இராமாபுரம்

இந்த இரு கதை வடிவங்களையும் தேடி எடுத்து இணைத்து தமிழினி வெளியீடாக "முத்துமீனாட்சி (சாவித்திரி சரித்திரம்)" என்ற தலைப்பில் 2020-ல் செம்பதிப்பு நூலாகக் கொண்டுவந்துள்ளார் காலசுப்ரமணியம்.

மொழியாக்கம்

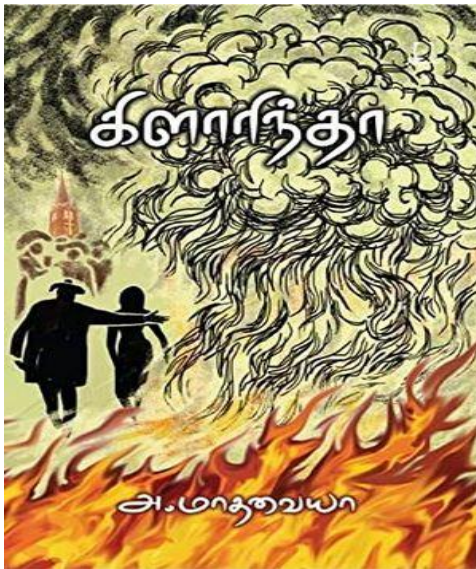
மாதவையாவின் மகள் லட்சுமி (1896-1958) 'முத்துமீனாட்சி' நாவலை 1931-ல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து 'Social Reform Advocate' பத்திரிகையில் தொடராக வெளியிட்டார். நூல்வடிவு பெறவில்லை.

கதைச்சுருக்கம்

இந்நாவல் முத்துமீனாட்சி என்னும் விதவையின் கதையைச் சொல்கிறது. இளம்வயதிலேயே பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டு பெற்றோரால் முதியவர் ஒருவருக்கு அவள் மணம்செய்து வைக்கப்படுகிறாள். அவர் ஏற்கனவே மணமாகி குழந்தைகளும் உள்ளவர். கிழவரான கணவர் இறக்கவே இளம்வயதிலேயே விதவை ஆகிறாள். தலை மொட்டையடிப்பது உட்பட எல்லாவகையான கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகும் முத்துமீனாட்சியின் அவலவாழ்க்கையை நாவல் சித்தரிக்கிறது.

கிளாரிந்தா

<https://tamil.wiki/wiki/%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%B3%E0%AE%BE%E0%AE%B0%E0%AE%BF%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BE>

கிளாரிந்தா (1915) அ.மாதவையா எழுதிய ஆங்கில நாவல். திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த ஒரு பெண்மணியின் வாழ்க்கையை அடியொற்றி எழுதப்பட்டது. இதன் தமிழ் மொழியாக்கம் சரோஜினி பாக்கியமுத்துவால் செய்யப்பட்டது.

எழுத்து, வெளியீடு

அ. மாதவையா எழுதிய மூன்றாவது ஆங்கில நாவல். முதல் நாவல் தில்லை கோவிந்தன் (1903). அடுத்த நாவல் சத்தியானந்தன் (1909). கிளாரிந்தா நாவலை அ.மாதவையா 1915-ல் எழுதினார். வி.எஸ்.ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரிக்கு கிளாரிந்தா சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டிருந்தது.

மொழியாக்கம்

1976-ல் கிளாரிந்தா நாவலை சரோஜினி பாக்கியமுத்து மொழியாக்கம் செய்து கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம் (CLS) வெளியிட்டது. அ.மாதவையாவின் மகனும் முன்னாள் சென்னை உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியுமான மா.அனந்த நாராயணன் முன்னுரை எழுதியிருந்தார்

வரலாற்றுப் பின்புலம்

இந்நாவல் கிளாரிந்தா (1746-1806) எனும் வரலாற்று ஆளுமையின் கதை. தஞ்சாவூரை ஆட்சி செய்த மராட்டிய அரசர் பிரதாப சிம்மனின் அவையில் அவரது ஆசிரியராக இருந்தவர் மராட்டிய பிராமணர் பண்டித ராவ். அவருடைய பேத்தி பிறந்தநாளிலேயே பெற்றோரை இழந்து தாத்தாவால் வளர்க்கப்பட்டு முதியவர் ஒருவருக்கு மணம்புரிந்து கொடுக்கப்பட்டாள். கணவன் இறந்ததும் அவளை உடன்கட்டை ஏற்ற முயன்றார்கள். அவளை ஆங்கிலத் தளபதி லிட்டில்டன் (Capt. Harry Lyttleton) காப்பாற்றி தூக்கி வந்து சிகிச்சை அளித்தார். அவளையே மணந்துகொண்டார். அவள் கிளாரிந்தா என பெயர் மாற்றம் செய்துகொண்டு கிறிஸ்தவ மதத்தில் இணைந்தாள். 1778ல் அவருக்கு திருமுழுக்கு அளித்தவர் ஸ்வார்ட்ஸ் ஐயர்.

கிளாரிந்தா திருநெல்வேலிக்கு வந்து மதப்பணி புரிந்து 1806-ல் மறைந்தாள். கிளாரிந்தா வெட்டிய கிணறு இன்றும் பாளையங்கோட்டையில் உள்ளது. அது பாப்பாத்தியம்மா கிணறு என அழைக்கப்படுகிறது. கிளாரிந்தா கட்டிய சிறு கிறித்தவ தேவாலயமும் பாளையங்கோட்டையில் உள்ளது.

கதைச்சுருக்கம்

கிளாரிந்தாவின் உண்மை வரலாறு ஆங்கிலேய கிறிஸ்தவ மதப்பணியாளரான ஷ்வார்ட்ஸ் பாதிரியாரின் குறிப்புகளில் உள்ளது. பாளையங்கோட்டையில் செவிவழிச்செய்தியாகவும் புழக்கத்திலுள்ளது. அக்கதைகளை பெரும்பாலும் நேரடியாக அடியொற்றியே மாதவையா தன் நாவலை எழுதியிருக்கிறார். கிளாரிந்தாவின் தஞ்சை வாழ்க்கையில் தொடங்கும் நாவல் அவர் மதம் மாறி மதப்பணி ஆற்றும் சித்திரத்தில் நிறைவு கொள்கிறது.

தஞ்சை மன்னனிடம் அமைச்சராக இருக்கும் பண்டித ராவ் தன் மகனை படைப்பணிக்கு அனுப்புகிறார். அவன் அறந்தாங்கி அருகே நடந்த போரில் மறைகிறான். அவன் மனைவி அதிர்ச்சியில் மறைகிறாள். அவர்களின் மகள் கோகிலாவை பண்டிதரே வளர்க்க நேரிடுகிறது. அவரும் மறையவே அரசரே கோகிலாவை வளர்க்கிறார். சாரதா என்னும் சேடி அவளுக்கு பணிவிடை செய்து வருகிறாள். ஒரு சூழ்ச்சிக்கூட்டம் கோகிலாவுக்கு மன்னர் மானியமாக அளித்த கிராமங்கள் மற்றும் செல்வத்தை கவர நினைக்கிறது. அவர்கள் கோகிலாவுக்கு ஜாதகத்தில் தோஷம் இருப்பதாக அரசரிடம் பொய் சொல்லி வயோதிகரான திவானுக்கு 12 வயதான கோகிலாவை மணம்புரிந்து வைக்கிறார்கள்.

கோகிலாவை மணந்த திவான் உயிரிழக்கிறார். அந்த சூழ்ச்சிக்கூட்டம் கோகிலாவை உடன்கட்டை ஏறச்செய்ய முயல்கிறது. கிளாரிந்தா அதற்கு மறுக்கிறாள். அவர்கள் அவளை கட்டாயப்படுத்தி சிதையில் ஏற்ற முயல்கையில் லிட்டில்டன் என்னும் ஆங்கிலேயப்

படைத்தளபதி அவளை காப்பாற்றுகிறார். மராட்டிய பிராமணர்கள் அவரைப்பற்றி தஞ்சையின் புதிய மன்னரும் பிரதாபசிம்மரின் மகனுமான சாயாஜியிடம் முறையிடுகிறார்கள். சாயாஜி கோகிலாவை விட்டுவிடும்படி சொன்னாலும் லிட்டில்டன் அதை ஏற்கவில்லை.

லிட்டில்டன் கோகிலாவை மணக்க விரும்புகிறார். கோகிலா மதம் மாற விரும்புகிறார். ஆனால் இரண்டுக்கும் சீர்திருத்தக் கிறிஸ்தவத் திருச்சபையும் ஆங்கிலேய கம்பெனியும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. லிட்டில்டன் தஞ்சையில் இருந்து நெல்லைக்கு மாற்றம் வாங்கிக்கொண்டு கோகிலாவையும் அழைத்துச் சென்றார். அங்கே கோகிலா மானசீகமாக மதம் மாறி தன்னை கிளாரிந்தா என பெயர் மாற்றம் செய்துகொண்டு மதப்பணிகளில் ஈடுபட்டாள்.

1773-ல் விக்டோரியா மகாராணி அழைப்பின்பேரில் லிட்டில்டன் லண்டன் சென்றார். உடல்நலமின்றி இருந்த அவர் அங்கே மறைந்தார். அவர் தன் சொத்துக்களை கிளாரிந்தாவுக்கு எழுதி வைத்திருந்தமையால் அவை அவளுக்கு உரிமையாயின. 1778-ல் ஸ்வார்ட்ஸ் பாதிரியார் அவளை கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாற்றினார். பாளையங்கோட்டையில் மதப்பணி செய்த கிளாரிந்தா அங்கே 1785-ல் ஒரு கிறிஸ்தவ ஆலயத்தையும் ஏழைகளுக்காக ஒரு கிணற்றையும் வெட்டினாள். அம்மக்கள் அவளை ராசா கிளாரிந்தா என அழைத்தனர். சாரதா மதம் மாறி சாரா என ஆனாள். கிளாரிந்தாவின் வளர்ப்பு மகன் ஹென்றி லிட்டில்டன் என பெயர்பெற்றான்.

இலக்கிய இடம்

அ.மாதவையா தமிழில் எழுதிய பத்மாவதி சரித்திரம், முத்துமீனாட்சி போன்ற நாவல்கள் தமிழ் வாசகர்களுக்கு நவீன யதார்த்தக்கதைகளை வாசிப்பதற்கான பயிற்சி இல்லை என்பதை கருத்தில்கொண்டு விளக்கங்களும் ஆசிரியர்களுக்கும் கலந்து வடிவப்பிசிறுகளுடன் உள்ளன. அவருடைய ஆங்கில நாவல்களில் முதிர்ச்சியான நவீனக் கதைசொல்லும் முறை உள்ளது. அவற்றில் கிளாரிந்தா சிறப்பானது.

ஒரு காதலகதையாகவும உணரவுச்செறிவு மிகக் வாசிப்பை அளிக்கிறது. வரலாற்று நிகழ்விலிருந்து நவீனப்புனைவை உருவாக்குவதற்கும் இந்நாவல் முன்னோடியானது.

அ. மாதவையாவின் 'கிளாரிந்தா'

அ. மார்க்ஸ்

<https://www.commonfolks.in/bookreviews/a-matavaiyavin-clarinda>

குடந்தையில் என் அறையிலிருந்த ஒரு எட்டடுக்குத் திறந்த புத்தக அலமாரி சில நாட்களுக்கு முன் கவிழ்ந்துவிட்டது. நல்ல வேளையாக நான் அருகில் இல்லை. அந்த அலமாரியைச் சுவற்றில் துளையிட்டு இறுக்கி, இன்று புத்தகங்களை அடுக்கத் தொடங்கினேன் எல்லாம் பழைய தமிழ் நூல்கள். பிற ஆங்கில நூற்கள் பலவும் சென்னையில் எனது வீட்டிலும், மகள் வீட்டிலுமாகப் பிரிந்து கிடக்கின்றன, ஒரு இருபதாண்டு எகனாமிக் அன்ட் பொலிடிகல் வீக்லி, மார்க்ஸ் - ஏங்கல்ஸ் தொகுப்பு நூல்கள், ஏராளமான சோவியத் மார்க்சீய நூல்கள் எல்லாம் குடந்தையில் கண்ணாடிக் கதவுகளுடன் கூடிய லாஃப்ட்-களில் உள்ளன.

அடுக்கும்போதுதான், ஆகா, என்னென்ன மாதிரியான நூல்களெல்லாம் நம்மிடம் உள்ளன என ஒரு கணம் வியந்து போனேன். கென்னெத் கால்ப்ரெய்த்தின் 'சமாதானத்தின் புதிய பரிமாணங்கள்', மு.அருணாசலத்தின், 'குமரியும் காசியும்', சரத்சந்திரரின், 'அசலா', ஹெப்சிபா

ஜேசுதாசனின், 'மான்' , ப்ளெஹனோவின், 'கலையும் சமுதாய வாழ்க்கையும்' , சுப்பிரமணிய சிவாவின், 'நளின சுந்தரி' , டபிள்யூ. ஜி. ஆர்ச்சரின் ஆய்வுரையுடன் கூடிய 'வித்யாபதியின் காதற் பாடல்கள்' , காமராசரின் 60ம் ஆண்டு சிறப்பு மலர், பார்த்தசாரதி எழுதிய தி.மு.க வரலாறு, தமிழ் முதல் நாவலாசிரியர்களில் ஒருவரான அ.மாதவைய்யாவின் 'கிளாரிந்தா' .....

கிளாரிந்தா கையில் அகப்பட்டவுடன் புத்தகங்களை அடுக்குவதை நிறுத்திவிட்டு, அதைப் புரட்டத் தொடங்கினேன். சுமார் 20 ஆண்டுகள் முன்பு படித்துக் கிறங்கிய நாவலது. மறைந்த ஆங்கிலப் பேராசிரியை சரோஜினி பாக்கியமுத்து அவர்கள் அதை அற்புதமாகத் தமிழில் ஆக்கியிருப்பார். ஆம், முதல் நாவல்களில் ஒன்றாகிய 'பத்மாவதி சரித்திரம்' எழுதிய மாதவையர், கிளாரிந்தாவை ஆங்கிலத்தில்தான் எழுதினார். இதன் முதற் பதிப்பு 1915ல் வெளியிடப்பட்டது. 'சில்வர் டங்' சீனிவாச சாஸ்திரியாருக்கு அந்நூலை மாதவையர் அர்ப்பணித்திருந்தார்.

1970களில் காத்திரமான தமிழ் இலக்கியப் பணிகளைச் செய்து கொண்டிருந்த 'கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம்' (CLS), 1976ல் இந்தத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பைக் கொண்டு வந்தது. என்னிடமுள்ள அந்த முதற் பதிப்பின் அப்போதைய விலை பத்து ரூபாய். மாதவையரின் மகனும், முன்னாள், சென்னை உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியுமான மா.அனந்த நாராயணன் அவர்கள் அடக்கமான சிறு முன்னுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார்.

தஞ்சை மன்னன் பிரதாபசிம்மனின் அவையில் அவரது குரு ஸ்தானத்தில் இருந்த மராட்டியப் பார்ப்பனரான பண்டித ராவின் பேத்தி கிளாவரிந்தபாய் என்கிற உண்மையான வரலாற்றுப் பாத்திரம்தான் இந்த நாவலின் நாயகி. பிறந்த அன்றே பெற்றோரை இழந்து, தாத்தாவால் வளர்க்கப்பட்டு, முதிய பார்ப்பனர் ஒருவருக்குப் பால்ய மணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டவர் கிளாவரிந்தா. இருபது வயதில் விதவையான அப்பெண்ணை, சொத்துக்காகக் கட்டாயப்படுத்தி உடன்கட்டை ஏற்றுகிறார்கள் (சுமார் கி.பி 1770). அநேகமாகத் தஞ்சையில் நடைபெற்ற கடைசி உடன்கட்டையாக அது இருக்கலாம்.

செய்தி அறிந்த ஆங்கில தளபதி லிட்டில்டன் அவளைச் சிதையிலிருந்து காப்பாற்றித் தூக்கி வந்து சிகிச்சை அளிக்கிறார். பின்னாளில் கிறிஸ்தவத்திற்கு மதம் மாறி, அவரையே திருமணம் செய்து கொண்டு திருநெல்வேலி வந்து சமயத் தொண்டு புரிந்து மரித்த (1860) அவரது வரலாற்றை ஒரு அற்புதமான காதற் காவியமாக்கியுள்ளார் மாதவையர்.

இந்நாவலை நான் முதலில் படித்த போது, தஞ்சையில் லிட்டில்டனின் மாநம்புச் சாவடி இருப்பிடம் எங்கிருந்தது, கிளாவரிந்தாவை எந்த இடத்தில் உடன்கட்டை ஏற்றி இருப்பார்கள், வல்லத்தில் எங்கே ஸ்வார்ட்ஸ் பாதிரியாரை இத்தம்பதியர் சந்தித்திருப்பர் எனத் தேடி சைக்கிளில் அலைந்தது நினைவுக்கு வந்தது. தஞ்சை வரலாற்றாய்வாளர் குடவாயில் பால சுப்பிரமணியத்தையும் ஒருமுறை சந்தித்து இது குறித்து விசாரித்தபோது அவர் இதில் இம்மியும் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

பாளையங்கோட்டையில் கிளாரிந்தா, தலித் மக்களுக்கென வெட்டிய கிணறு (பாப்பாத்தியம்மா கிணறு), அவர் கட்டிய தேவாலயம் முதலியன இன்னும் உள்ளன எனக் கேள்விப்பட்டு அவற்றைப் பார்க்க வேண்டுமென நான் கொண்ட ஆவல் 2005ல்தான் நிறைவேறியது. பாக்கியமுத்து அப்போது இறந்திருந்தார். ஈழத்து தலித் எழுத்து முன்னோடி கே.டேனியல், பேரா.சிவத்தம்பி, க.கைலாசபதி ஆகியோரை எல்லாம் தமிழகத்திற்கு அழைத்து நவீன இலக்கியக் கருத்தரங்குகளை நடத்தி, கட்டுரைகளை நூல்களாகவும் (எ.கா: 'தமிழ் இலக்கியத்தில் வறுமையும் சாதியும்') வெளியிட்டவர் அவர். சரோஜினி பாக்கியமுத்து அவர்கள் என்னை அன்புடன் வரவேற்று தமிழ் விவிலிய மொழிபெயர்ப்புகள் குறித்த அவரது ஆய்வான, 'விவிலியமும் தமிழும்' நூலில், அ.மார்க்ஸுக்கு மிக்க அன்புடன் எனக் கையொப்பமிட்டுத் தந்த நாள் 21.5. 2005.

மாலை 3 மணிக்குப் புரட்டத் தொடங்கினேன். சரசரவென 212 பக்கங்கள் ஓடிவிட்டன. குறைந்த பட்சம் நான்கு முறையேனும் கலங்கிய கண்கள் எழுத்துக்களை மறைத்தன. விரிவாக எழுத வேண்டும் பின்னொருமுறை...

இன்னும் கொஞ்சம் மாதவையா....

மாதவையாவின் பிற நாவல்களையும் படித்துவிடலாம் என இன்று 'சத்தியானந்தனை' த் தேடி எடுத்துவிட்டேன். 'பத்மாவதி சரித்திரத்தை' வாசு தருகிறேன் எனச் சொலியுள்ளார். ஆங்கிலத்தில் அவர் எழுதிய நாவல்களுக்கும்,

தமிழில அவர எழுதியவற்றிற்கும் ஒப்பட்டு ரதியில ஏதும் வேறுபாடுகள் உள்ளனவா எனப் பார்க்கலாம் எனத் தோன்றியது.

சத்தியானந்தன் நாவலும் ஒரு வகையில் கிளாரிந்தாவைப் போல ஒரு வரலாற்று நாவல்தான். கிளாரிந்தாவைப்போல சத்தியானந்தனை வரலாற்றில் அடையாளப்படுத்திவிட இயலாதபோதும், சத்தியானந்தன் என ஒருவர் அப்போது அந்தக் காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்திருக்கவில்லை எனச் சொல்ல முடியாது என்றார் இத் துறையில் விரிந்த அறிவு பெற்ற பேரா.ஆ.சிவசுப்பிரமணியன். எப்படியோ வெறும் வாழ்க்கைச் சரிதமாக இல்லாமல் ஒரு புனைவாகப் படைப்பதன் மூலம் கிடைக்கும் சுதந்திரத்தை இழக்க ஒரு சிறந்த கலைஞனான மாதவையாவுக்கு மனமில்லை என்பதுதான் கிளாரிந்தாவையும் சத்தியநாதனையும் பார்க்கும்போது நமக்குப் படுகிறது. வரலாறு வெளியிலுள்ள ஏதோ ஒரு 'உண்மையை'ச் சார்ந்திருப்பது. புனைவு தன் உண்மைகளையும் நியாயப்பாடுகளையும் தானே உருவாக்கிக்கொள்வது. வெளியிலிருந்து மிரட்டும் "உண்மை" யின் தொந்தரவு இல்லாமல் சத்தியானந்தன் என்கிற பார்ப்பன சமூகத்திலிருந்து சீர்திருத்தக் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறிய ஒருவரின் கதையைப் படைக்க மாதவையர் மனம் கொண்டார் போலும்.

இந்நூலுக்கு மாதவையாவின் தம்பி மகனும் இன்னொரு முக்கிய தமிழ் எழுத்தாளருமான பெ.நா.அப்புசாமி ஏழு பக்கங்களில் ஒரு முன்னுரை எழுதியுள்ளார். மாதவையா தன் எழுத்துக்களில் "கிறிஸ்தவ மதத்தையும் அம்மதத்தைச் சார்ந்த சில பெரியவர்களையும் புகழ்ந்திருப்பதால் அவர் தம்முடைய மதத்தின் மீது பற்றற்றவர் என்றும் கிறிஸ்தவ மதத்தின் மீது பற்றுமிக்கவர்" என்றும் ஒரு சிலரிடத்தில் நிலவும் கருத்தை

மறுக்கத் தன முன்னுரையை முழுமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். நவதிருப்பதிகளில் ஒன்றென மதிக்கப்படும் பெருங்குளம் என்னும் வைணவத் திருத் தலத்தில் பிறந்தவர் மாதவையர், வடம கௌசிக கோத்திரம். வடமொழி பயிலவில்லை. ஆங்கிலமும் தமிழும் அத்துபடி.. மத நம்பிக்கை மிக்க ஒரு குடும்பம். குடும்ப மரபுப்படி தனது முதலிரண்டு மகன்களுக்கும் பெருங்குளத் தெய்வமான அநந்த நாராயணன், யக்ஞ நாராயணன் என்கிற பெயர்களையே சூட்டியுள்ளார். மூன்றாவது மகன் ஒருவர் பிறந்தபோது அவரது பெயர் கிருஷ்ணன். மகர்களின் பெயர்கள் அம்பா, லக்ஷ்மி. ராமாயணத்தை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

கிளாரிந்தாவுக்குச் சுருக்கமாகவும் செறிவாகவும் ஒரு முன்னுரை எழுதியுள்ள மாதவையாவின் மூத்த மகன் அனந்த நாராயணனும் தன் தந்தையின் 'மதக் கோட்பாடு' குறித்து, "அவர் ஒருநாளும் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவி ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டும் என்கிற ஆசை கொண்டவரல்ல" என்பதை அழுத்திச் சொல்கிறார். எனினும் இருவருமே பைபிளில் அவருகிருந்த புலமையையும், குறிப்பாக மத்தேயுவின் நற்செய்தியில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் சொல்லத் தவறவில்லை. அவர்கள் சொல்லாவிட்டாலும் ஏதும் பிரச்சினை இல்லை. அவரது நாவல்களைப் படிக்கும் யாருக்கும் அது விளங்கும். கிறிஸ்தவத்தின்மீது, குறிப்பாகச் சீர்திருத்தக் கிறிஸ்தவத்தின் மீது அவருக்கு ஒரு பற்றும் இருந்தது. கிறிஸ்தவ மதத்தின் மையச் சரடுகளை அவர் சரியாகப் பற்றி இருந்ததும், ஒப்பியல் நோக்கில் அதை மதிப்பிடக் கூடியவராக இருந்ததும் கூட விளங்கும்.

சத்தியானந்தன் மதம் மாறியதை அறிந்து அவர் அம்மா ஆண்டாள் இப்படிச் சொல்வார்: "எங்கள் சமயத்தின்படி மனிதன் இறைவனை எந்த நாமத்தில், ரூபத்தில் வணங்கினாலும், அந்தக் கேசவன் அதை ஏத்துண்டுடறாரென்று நம்பறோம். அதனாலே சத்தியானந்தன்.. எந்தத் தெய்வத்தை வணங்கறான் என்பது எனக்கு முக்கியம் அல்ல. அவன் நேர்மையானவனா, நல்லவனா, கருணையுள்ளவனா வாழ்ணும்கிறதே நான் விரும்பறது. அப்படி வாழ்ந்தால் அவன் வணங்குகிற அந்தத் தெய்வம், அது சிவனோ, விஷ்ணுவோ, அல்லாவோ, புத்தரோ, கிறிஸ்துவோ எதுவாக இருந்தாலும் அது அவனைக் கைவிடாது."

இதுதான் மாதவையாவின் கொள்கையாகவும் இருந்தது. எனினும் அவர் நுண்மையான விமர்சனங்களை, மதமாற்ற நடவடிக்கைகள் உட்பட எல்லாவற்றின் மீதும் வைக்கவும் தவறவில்லை.

நீதியரசர் அனந்தநாராயணன், எழுத்தாளர் அப்புசாமி இருவரும் சொல்கிற தன்னிலை விளக்கம், அதாவது மாதவையா தன் நம்பிக்கைகள் மீது உறுதியாகத்தான் இருந்தார் என்பது அவர் மீது நமக்குள்ள மரியாதையைக் கூட்டத்தான் செய்கிறது; குறைக்கவில்லை. தன் நம்பிக்கைகளில் அவர் உறுதியாக இருந்தபோதும் பிற நம்பிக்கைகளை அவர், அவற்றின் சிறப்புக்களை ஏற்று அங்கீகரித்ததும் மற்றமையின் irreducible singularity யை அவர் ஏற்றதைத்தான் காட்டுகிறது.

சொல்ல மறந்து போனேன். மாதவையாவின் மரணமும் மிகக் கம்பீரமாகத்தான் நிகழ்ந்திருக்கிறது. அது 1925 அக்டோபர் 22. சென்னைப் பல்கலைக்கழக செனட் அவையில் தமிழின் சிறப்புக்களை வியந்து பேசி அமர்ந்தவுடன் மூளை நரம்புகள் வெடித்து அங்கேயே உயிர் பிரிந்திருக்கிறது, அப்போது அவருக்கு வயது 53.

முத்துமீனாட்சி

1892 ம் வருட தமிழ் புதினம்

தமிழில் மூன்றாவதாக வெளிவந்த நாவல் அ மாதவையா எழுதிய "முத்துமீனாட்சி" படித்தேன். 1892 -ல் தொடராக வந்தாலும் அந் நாளில் விதவை மறுமணம், பெண்கள் கல்வி போன்றவைகள் கதையின் மைய ஓட்டமாக இருந்ததால் ஏற்பட்ட சர்ச்சையில் நிறுத்தப் பட்டு பின் மீண்டும் 20 வருடம் கடந்து சிறிய மாற்றங்கள் செய்யப் பட்டு புத்தகமாக வெளியிடப் பட்டது. 129 வருடம்

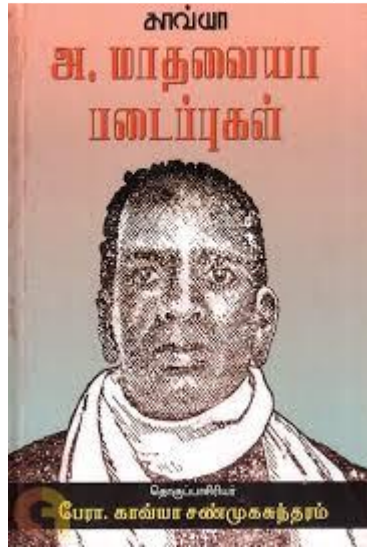
கடந்தாலும் இன்று வாசகமும் பொதும சுவாரசயததற்கு குறைவில்லாமல் இருக்கிறது.

ஒரு பிராமண பெண் தனது கதையை சொல்லுவது போல் கதை அமைத்து உள்ளார் ஆசிரியர். இன்றைய பெண்களின் சூழலுக்கும் அன்றைய சூழலுக்கும் தான் எவ்வளவு வித்தியாசங்கள். பெண் கல்வி கல்லாமை , சிறுவயதில் திருமணம், விதவை மறுமணம் அனுமதித்தல் , கணவன் மனைவி வயது வித்தியாசங்கள், இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது மனைவியாக திருமணங்கள் நடப்பது போன்றவைகள் இன்றைக்கு அருகிப் போய் உள்ளது. நல்ல சமூக மாற்றங்கள் பல போராட்டங்களுக்கு பிறகு வந்து இருக்கிறது.

அன்றைய சூழலில் இருந்து பல நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இன்றைய நாளில் இருந்தாலும் திருமண வரதட்சணை அல்லது டௌரி என்பது அந்நாளில் மணமகன் வீட்டார் பெண் வீட்டாருக்கு பணமாகவோ நிலம் ஆகவோ கொடுப்பது தான் வழக்கம் என இந்த நாவலில் திரும்ப திரும்ப சுட்டி காட்டப் படுகிறது. எந்த அளவிற்கு பெண்ணிற்கு வயது குறைவோ, மணமகள் இரண்டாம் தாரம் அல்லது மேலோ இருந்தால் தொகை அதிகமாக பெண் வீட்டார் டிமாண்ட் செய்து பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதாகவும் கதையில் குறிப்பிடப் பட்டு உள்ளது. இன்றைய நாளில் பெரும்பாலான திருமணங்களில் மணமகன் வீட்டார் தான் பெண் வீட்டில் இருந்து வரதட்சணை பெறும் வழக்கம் இருக்கிறது, இது போன்ற ஒரு நிலை எப்போது நூறு வருடங்களில் மாறியது என்பது

ஒரு புதிராக உள்ளது. பெண்கள் வாழ்க்கையில் குறிப்பிட தக்க நல்ல மாற்றங்களை நாம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்றாலும் திருமண பந்தங்களில் எதிர் மறையாக சில அம்சங்களும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி இருப்பதாய் நாம் காண முடிகிறது.

கதையின் நாயகி சிறு வயதில் இருந்தே பெண்ணாக படும் துயரங்களை அவரே விவரிக்கிறார். பெண் என்பதால் அவருக்கு பள்ளி செல்லும் வாய்ப்பு இல்லாமல் தமையனிடம் இருந்தும் நண்பனிடத்தும் இருந்தும் கற்க முற்படும் போது அதற்கு அவள் தந்தையே எதிர்ப்பு தெரிவிக்க முற்படுகிறார். மிகச் சிறு வயதில் இருந்தே அனைத்து வீட்டு பணிகளையும் செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப் படுவது, வயதிற்கு வருவதற்கு முன்பே முதல் இரவிற்கு மாமியாரால் அனுப்பப்படுவது, ஒரு சூழலில் விதவை ஆன பிறகு தொடர்ந்து அவமானப் படுத்தப் படுவது என பல துயர சம்பவங்களின் ஊடாக கதை பயணிக்கிறது. நன்றாகப் படித்த அண்ணனின் உதவி பெற்று கொண்டு முன்பே காதலித்த நண்பனை கணவன் இறந்த பின் கரம் பிடித்த பின் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாத சமூகம் அந்த "புரட்சி" தம்பதியை ஒதுக்கி வைக்க முற்படுகிறது. இப்படியும் நடக்குமா என நினைத்து பார்க்க முடியாத அளவிற்கு சமூக மாற்றங்கள் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணும் பொழுது வாசிப்போருக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும். இதனை தமிழில் அன்றைய காலத்தின் பிரதிபலிப்பாக உள்ள முக்கிய ஒரு படைப்பாக நான் கருதுகிறேன்.

காணொளிகள்

01] எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் உரை |

அ.மாதவையா- வாழ்வும் எழுத்தும்

<https://www.youtube.com/watch?v=-vBHKBoY5ZU> [49:14]

02] உப்பு இன்ஸ்பெக்டர் பற்றி தெரியுமா? | Writer S Ramakrishnan Speech | A Madhaviah | Salt Inspector

<https://www.youtube.com/watch?v=6VJkT1rw9CI> [51:17]

03] அ.மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரம் | கல்யாணராமன் உரை

<https://www.youtube.com/watch?v=n9XFgNVqaX8> [42:53]

அ.மாதவையா இலக்கிய அரங்கம் என்ற நிகழ்ச்சியை, சாகித்திய அகாதெமியும் சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியின் தமிழ்த் துறையும் இணைந்து, 2022 அக்டோபர் 18 அன்று சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் நடத்தின. இந்த நிகழ்ச்சியில், மாநிலக் கல்லூரியின் முதல்வர் இரா.கல்யாணராமன், அ.மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரம் - ஓர் இலக்கிய ஆய்வு என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். இவர் பேசி முடித்தவுடன் அடுத்துப் பேசிய கவிஞர் வைகைச்செல்வி, 'மழை அடித்து ஓய்ந்தது போல் இருந்தது' எனக் குறிப்பிட்டார். இந்த இலக்கிய மழையில் நனையுங்கள்.

04] இதைக் கேட்டால் தமிழனாகப் பிறந்ததற்குப் பெருமைப்படுவீர்கள்! | S. Ramakrishnan Speech

<https://www.youtube.com/watch?v=U91B8RUSp8c> [45:32]

இந்த உணர்ச்சிகரமான உரையில், புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் எஸ். ராமகிருஷ்ணன், முன்னோடித் தமிழ் எழுத்தாளர் அ. மாதவையாவின் (A. Madhaviah) வாழ்வு, இலக்கியப் பங்களிப்புகள் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தங்களைப் போற்றிப் புகழ்கிறார்.

ராமகிருஷ்ணன் தனது உரையை மாதவையாவின் தமிழ் மொழியின் மீதான ஆழ்ந்த பற்றுடன் தொடங்குகிறார். 1925-ஆம் ஆண்டு சென்னை பல்கலைக்கழக செனட் கூட்டத்தில், அனைத்து இளங்கலை மாணவர்களுக்கும் தமிழை ஒரு கட்டாயப் பாடமாக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை உணர்ச்சிப்பூர்வமாக முன்மொழிந்து கொண்டிருந்தபோதே மாதவையா நிலைகுலைந்து விழுந்து உயிரிழந்தார் என்ற உருக்கமான வரலாற்று உண்மையை அவர் இங்கு நினைவுகூர்ந்துள்ளார்.

☆ நெல்லை 9வது புத்தகத் திருவிழாவில் அ.மாதவையா -வின் வாழ்வும் எழுத்தும் என்ற தலைப்பில் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் ஆற்றிய உரை.

(😊)(😊) அ.மாதவையா (😊)(😊)